

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 112



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
26 Μαρτίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 112/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 112/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-360/15 και C-31/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort κατά X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV κατά Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2006/123/EK — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Αποκλεισμός των υπηρεσιών και των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Άρθρο 4, σημείο 1 — Έννοια του όρου «υπηρεσία» — Λιανικό εμπόριο προϊόντων — Κεφάλαιο III — Ελευθερία εγκαταστάσεως των παρόχων υπηρεσιών — Δυνατότητα εφαρμογής σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις — Άρθρο 15 — Απαιτήσεις που πρέπει να αξιολογηθούν — Εδαφικός περιορισμός — Χωροταξικό σχέδιο το οποίο απαγορεύει το λιανικό εμπόριο μη ογκωδών προϊόντων σε γεωγραφικές ζώνες εκτός του κέντρου της πόλεως — Προστασία του αστικού περιβάλλοντος — Άδειες για την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/EK — Χρηματικές επιβαρύνσεις που συνδέονται με τα δικαιώματα εγκαταστάσεως ευκολιών για δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών)

2

2018/C 112/03

Υπόθεση C-261/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)

3

EL

2018/C 112/04	Υπόθεση C-263/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Schenker Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)	3
2018/C 112/05	Υπόθεση C-264/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)	4
2018/C 112/06	Υπόθεση C-271/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)	4
2018/C 112/07	Υπόθεση C-106/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Paweł Hofsoe κατά LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 13, παράγραφος 2 — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφάλισων — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «ζημιωθέντος» — Επαγγελματίας του κλάδου των ασφαλίσεων — Δεν εμπίπτει]	5
2018/C 112/08	Υπόθεση C-625/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	5
2018/C 112/09	Υπόθεση C-641/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — College Pension Plan of British Columbia κατά Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Υπόθεση C-645/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2017 — Emirates Airlines — Direktion für Deutschland κατά Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Υπόθεση C-649/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2017 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Υπόθεση C-666/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2017 η AlzChem AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 7 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-451/15, AlzChem AG κατά Επιτροπής	8
2018/C 112/13	Υπόθεση C-673/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 30 Νοεμβρίου 2017 — Planet49 GmbH κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Υπόθεση C-681/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 6 Δεκεμβρίου 2017 — slewo // schlafen leben wohnen GmbH κατά Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Υπόθεση C-682/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 6 Δεκεμβρίου 2017 — ExxonMobil Production Deutschland GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland	11
2018/C 112/16	Υπόθεση C-688/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 8 Δεκεμβρίου 2017 — Bayer Pharma AG κατά Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Υπόθεση C-690/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Δεκεμβρίου 2017 — ÖKO-Test Verlag GmbH κατά Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG	13
2018/C 112/18	Υπόθεση C-691/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2017 — PORR Építési Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Υπόθεση C-697/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 11 Δεκεμβρίου 2017 — Telecom Italia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico και Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Υπόθεση C-702/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 — Unareti SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.	15
2018/C 112/21	Υπόθεση C-709/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	16
2018/C 112/22	Υπόθεση C-710/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 18 Δεκεμβρίου 2017 — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa κατά Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Υπόθεση C-712/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 20 Δεκεμβρίου 2017 — EN.SA. Srl κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Υπόθεση C-715/17: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	18
2018/C 112/25	Υπόθεση C-718/17: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας . . .	19
2018/C 112/26	Υπόθεση C-719/17: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	19
2018/C 112/27	Υπόθεση C-728/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-572/16, Brouillard κατά Επιτροπής	20
2018/C 112/28	Υπόθεση C-25/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad Blagoevgrad (Βουλγαρία) στις 16 Ιανουαρίου 2018 — Bryan Andrew Ker κατά Pavlo Postnov, Natalia Postnova . .	21
2018/C 112/29	Υπόθεση C-33/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 18 Ιανουαρίου 2018 — V κατά Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Υπόθεση C-37/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 19 Ιανουαρίου 2018 — Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Υπόθεση C-43/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Ιανουαρίου 2018 — Compagnie d'entreprises CFE SA κατά Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Υπόθεση C-51/18: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	25
2018/C 112/33	Υπόθεση C-61/18: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	25
2018/C 112/34	Υπόθεση C-76/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	26

2018/C 112/35	Υπόθεση C-77/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	27
2018/C 112/36	Υπόθεση C-79/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	28
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 112/37	Υπόθεση T-74/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — ΡΟΑ κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν την αίτηση καταχώρισης ονομασίας κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 — Έγγραφα προερχόμενα από την Επιτροπή — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 — Άρνηση πρόσβασης — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξαίρεση για λόγους προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Εξαίρεση για λόγους προστασίας των δικαστικών διαδικασιών — Έκταση του ελέγχου που ασκεί το θεσμικό όργανο και ο δικαστής της Ένωσης επί των λόγω εναντίωσης που έχει προβάλει το κράτος μέλος]	29
2018/C 112/38	Υπόθεση T-879/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Marpefa (Vieta) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vieta — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Απόφαση που ελήφθη κατόπιν της ακύρωσης προγενέστερης απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δεδικασμένο}	30
2018/C 112/39	Υπόθεση T-118/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Institute for Direct Democracy in Europe κατά Κοινοβουλίου [Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Απόφαση επιχορηγήσεως πολιτικού ιδρύματος για το έτος 2017, με την οποία προβλέπεται προχρηματοδότηση σε ποσοστό 33 % του μέγιστου ποσού της επιδότησης και υποχρέωση σύστασης τραπεζικής εγγύησης για την προχρηματοδότηση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αμεροληψίας — Δικαιώματα άμυνας — Δημοσιονομικός κανονισμός — Κανόνες εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού — Κανονισμός (ΕΚ) 2004/2003 — Αναλογικότητα]	30
2018/C 112/40	Υπόθεση T-759/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — Campailla κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποφάσεις που εκδίδει το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο — Αγωγή που απέρριψε το Γενικό Δικαστήριο ως απαράδεκτη — Αίτηση αναιρέσεως που απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω μη εκπροσωπήσεως — Αγωγή προδήλως απαράδεκτη)	31
2018/C 112/41	Υπόθεση T-265/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — ExpressVPN κατά EUIPO (EXPRESSVPN) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα EXPRESSVPN — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Αίτημα μεταρρυθμίσεως — Μοναδικό αίτημα — Απαράδεκτο»	32
2018/C 112/42	Υπόθεση T-14/18: Προσφυγή της 16 Ιανουαρίου 2018 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	32
2018/C 112/43	Υπόθεση T-19/18: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	33
2018/C 112/44	Υπόθεση T-20/18: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — CV κατά Επιτροπής	34
2018/C 112/45	Υπόθεση T-26/18: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Γαλλία κατά Επιτροπής	35
2018/C 112/46	Υπόθεση T-29/18: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Planet κατά Επιτροπής	36
2018/C 112/47	Υπόθεση T-31/18: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2018 — Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex	36
2018/C 112/48	Υπόθεση T-33/18: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Ιανουαρίου 2018 — Pracsis και Conceptexpo Project κατά Επιτροπής και EACEA	37
2018/C 112/49	Υπόθεση T-39/18: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιανουαρίου 2018 — VF κατά ΕΚΤ	38

2018/C 112/50	Υπόθεση T-52/18: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2018 — Teollisuuden Voima κατά Επιτροπής	39
2018/C 112/51	Υπόθεση T-53/18: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Γερμανία κατά Επιτροπής	40
2018/C 112/52	Υπόθεση T-58/18: Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2018 — Mahr κατά EUIPO — Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Υπόθεση T-59/18: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Endoceutics κατά EUIPO — Merck (FEMIVIA)	42
2018/C 112/54	Υπόθεση T-67/18: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Probelte κατά Επιτροπής	42
2018/C 112/55	Υπόθεση T-68/18: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Fränkischer Weinbauverband κατά EUIPO (Σχήμα φιάλης)	44
2018/C 112/56	Υπόθεση T-69/18: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe και CarePool Hannover κατά Επιτροπής	44
2018/C 112/57	Υπόθεση T-70/18: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Sonova Holding κατά EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Υπόθεση T-71/18: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ιταλία κατά Επιτροπής	45
2018/C 112/59	Υπόθεση T-74/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Visi/one κατά EUIPO — EasyFix (Πινακίδες πληροφόρησης για οχήματα)	47
2018/C 112/60	Υπόθεση T-75/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — MPM-Quality κατά EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Υπόθεση T-78/18: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — AB Mauri Italy κατά EUIPO — Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 112/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 104 της 19.3.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 94 της 12.3.2018

EE C 83 της 5.3.2018

EE C 72 της 26.2.2018

EE C 63 της 19.2.2018

EE C 52 της 12.2.2018

EE C 42 της 5.2.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort κατά X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV κατά Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-360/15 και C-31/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2006/123/EK — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Αποκλεισμός των υπηρεσιών και των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Άρθρο 4, σημείο 1 — Έννοια του όρου «υπηρεσία» — Λιανικό εμπόριο προϊόντων — Κεφάλαιο III — Ελευθερία εγκαταστάσεως των παρόχων υπηρεσιών — Δυνατότητα εφαρμογής σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις — Άρθρο 15 — Απαιτήσεις που πρέπει να αξιολογηθούν — Εδαφικός περιορισμός — Χωροταξικό σχέδιο το οποίο απαγορεύει το λιανικό εμπόριο μη ογκωδών προϊόντων σε γεωγραφικές ζώνες εκτός του κέντρου της πόλεως — Προστασία του αστικού περιβάλλοντος — Άδειες για την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/EK — Χρηματικές επιβαρύνσεις που συνδέονται με τα δικαιώματα εγκαταστάσεως ευκολιών για δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών)

(2018/C 112/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

κατά

X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι αυτή δεν εφαρμόζεται επί τελών των οποίων το γενεσιουργό γεγονός συνδέεται με τα δικαιώματα των αδειοδοτημένων να παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας επιχειρήσεων να εγκαθιστούν καλώδια για δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- 2) Το άρθρο 4, σημείο 1, της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι η δραστηριότητα λιανικού εμπορίου προϊόντων συνιστά «υπηρεσία» για τους σκοπούς της εφαρμογής της οδηγίας αυτής.
- 3) Οι διατάξεις του κεφαλαίου III της οδηγίας 2006/123, σχετικά με την ελευθερία εγκαταστάσεως των παρόχων υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι εφαρμόζονται και σε κατάσταση της οποίας όλα τα κρίσιμα στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνου κράτους μέλους.

- 4) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να απαγορεύουν κανόνες δημοτικού χωροταξικού σχεδίου τη δραστηριότητα λιανικού εμπορίου μη ογκωδών προϊόντων σε γεωγραφικές ζώνες εκτός του κέντρου πόλεως του συγκεκριμένου δήμου, αρκεί να πληροῦνται το σύνολο των προϋποθέσεων του άρθρου 15, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 346 της 19.10.2015.
EE C 136 της 18.04.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)

(2018/C 112/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz και C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Dawes, H. Leupold και G. Meessen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Uxbridge (Ηνωμένο Βασίλειο)], Kühne + Nagel Ltd [Σαγκάη (Κίνα)] και Kühne + Nagel Ltd [Χονγκ Κονγκ (Κίνα)] να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Schenker Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)

(2018/C 112/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Schenker Ltd (εκπρόσωποι: F. Montag και M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Dawes, H. Leupold και G. Meessen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Καταδικάζει την *Schenker Ltd* να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-264/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)

(2018/C 112/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (εκπρόσωποι: F. Montag και M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Dawes, H. Leupold και G. Meessen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις *Deutsche Bahn AG*, *Schenker AG*, *Schenker China Ltd* και *Schenker International (H.K.) Ltd* να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός τιμών — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμετακομίσεως — Συμφωνία τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή των υπηρεσιών)

(2018/C 112/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (εκπρόσωποι: S. Mobley, A. Stratakis και A. Gamble, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, G. Meessen και P.J.O. Van Nuffel)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Καταδικάζει τις Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG και Panalpina China Ltd να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Paweł Hofsoe κατά LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Υπόθεση C-106/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 13, παράγραφος 2 — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «ζημιωθέντος» — Επαγγελματίας του κλάδου των ασφαλίσεων — Δεν εμπίπτει]

(2018/C 112/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Paweł Hofsoe

κατά

LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, έχει την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η επίκλησή του από φυσικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται επαγγελματικά, μεταξύ άλλων, στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημιώσεως έναντι ασφαλιστών και το οποίο επικαλείται σύμβαση εκχωρήσεως απαιτήσεως συναφείσα με το θύμα τροχαίου ατυχήματος, προκειμένου να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατά του ασφαλιστή του υπαίτιου του ως άνω ατυχήματος, ο οποίος εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και όχι σε εκείνο της κατοικίας του ζημιωθέντος, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους.

(¹) EE C 202 της 26.6.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Υπόθεση C-625/17)

(2018/C 112/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Αναιρεσίβλητο: Finanzamt Feldkirch

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει ρύθμιση η οποία προβλέπει την καταβολή τέλους επί του συνόλου του ισολογισμού των πιστωτικών ιδρυμάτων στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών κατά τα άρθρα 56 επ. ΣΛΕΕ και/ή στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και την ελευθερία πληρωμών κατά το άρθρο 63 ΣΛΕΕ, για τον λόγο ότι το τέλος αυτό υπολογίζεται επί του συνόλου του μη ενοποιημένου (μη συμπεριλαμβανομένου σε ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις) ισολογισμού, στην περίπτωση που πιστωτικό ίδρυμα με έδρα στην Αυστρία υποχρεούται να καταβάλλει το ως άνω τέλος για τις τραπεζικές συναλλαγές με πελάτες στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ αυτό δεν ισχύει για πιστωτικό ίδρυμα με έδρα την Αυστρία το οποίο, ως μητρική εταιρία ομίλου πιστωτικών ιδρυμάτων, πραγματοποιεί τέτοιες συναλλαγές μέσω πιστωτικού ιδρύματος του ομίλου που έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο ισολογισμός του οποίου ενοποιείται λόγω της συμμετοχής του στον όμιλο με τον ισολογισμό του πιστωτικού ιδρύματος που έχει την ιδιότητα της μητρικής εταιρίας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — College Pension Plan of British Columbia κατά Finanzamt München III

(Υπόθεση C-641/17)

(2018/C 112/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: College Pension Plan of British Columbia

Καθής: Finanzamt München III

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων κατά το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 65 ΣΛΕΕ, νομοθεσία κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία εδρεύον στην αλλοδαπή ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών το οποίο προσομοιάζει, ως προς τη βασική του δομή, σε γερμανικό συνταξιοδοτικό ταμείο, δεν απολαύει καμίας απαλλαγής από τον φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες για εισπραχθέντα μερίσματα, ενώ αντίστοιχες διανομές μερισμάτων προς ημεδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία οδηγούν σε μηδενική ή μόνον σε σχετικά μικρή αύξηση του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, διότι στα ημεδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία παρέχεται η δυνατότητα, στο πλαίσιο της διαδικασίας υπολογισμού και βεβαιώσεως του φόρου, να μειώσουν τα φορολογητέα κέρδη τους με έκπτωση των προβλέψεων για την εκπλήρωση υποχρεώσεων καταβολής συντάξεων και να εξουδετερώσουν τον καταβληθέντα φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες μέσω συμψηφισμού και επιστροφής, στο μέτρο που το ποσό του καταβλητέου φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων είναι μικρότερο από το ποσό του συμψηφισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι ο απορρέων από το άρθρο 32, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του KStG (νόμου περί φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων) περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων έναντι τρίτων χωρών θεμιτός κατά το άρθρο 63 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, λόγω του ότι συνδέεται με την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2017 — Emirates Airlines — Direktion für Deutschland κατά Aylin Wüst, Peter Wüst

(Υπόθεση C-645/17)

(2018/C 112/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη και εκκαλούσα: Emirates Airlines — Direktion für Deutschland

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: Aylin Wüst, Peter Wüst

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι η προσωρινή διακοπή λειτουργίας αερολιμένα λόγω ατυχήματος αεροσκάφους κατά την προσγείωση συνιστά έκτακτη περίπτωση;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι η προσωρινή διακοπή λειτουργίας αερολιμένα συνιστά έκτακτη περίπτωση ακόμη και αν το αεροσκάφος που υπέστη το ατύχημα ανήκε στον στόλο του αερομεταφορέα, ο οποίος επικαλείται έκτακτη περίπτωση σε σχέση με καθυστέρηση πτήσεως λόγω της διακοπής λειτουργίας του αερολιμένα;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι η καθυστέρηση αφίξεως που υπερβαίνει τις τρεις ώρες «έχει προκληθεί» από αυτήν την έκτακτη περίπτωση, ακόμη και αν το αεροσκάφος που υπέστη το ατύχημα ανήκε στον στόλο του αερομεταφορέα, ο οποίος επικαλείται έκτακτη περίπτωση σε σχέση με καθυστέρηση πτήσεως λόγω της διακοπής λειτουργίας του αερολιμένα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2017 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Amazon EU Sàrl

(Υπόθεση C-649/17)

(2018/C 112/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη: Amazon EU Sàrl

Προδικαστικά ερωτήματα

Υποβάλλονται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αποφανθεί επί της ερμηνείας του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών ⁽¹⁾, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Δύνανται τα κράτη μέλη να θεσπίζουν διάταξη η οποία —όπως η διάταξη του άρθρου 246α, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, σημείο 2, του EGBGB [εισαγωγικού νόμου του αστικού κώδικα]— επιβάλλει στον έμπορο την υποχρέωση να γνωστοποιεί, στο πλαίσιο της συνάψεως εξ αποστάσεως συμβάσεων, στον καταναλωτή, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, [όχι μόνο αν υπάρχει, αλλά] πάντοτε τον αριθμό τηλεφώνου του;
- 2) Σημαίνει η χρήση του όρου «gegebenenfalls» [στην ελληνική γλωσσική απόδοση: «αν υπάρχει»] στη γερμανική γλωσσική απόδοση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ ότι ο έμπορος οφείλει να ενημερώνει μόνο σχετικά με τα πράγματα προϋφιστάμενα στην επιχείρησή του μέσα επικοινωνίας και ότι, επομένως, δεν οφείλει να εγκαθιστά νέα σύνδεση τηλεφώνου ή τηλεομοιοτυπίας ή να δημιουργεί λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σε περίπτωση που αποφασίζει να συνάπτει η επιχείρησή του και εξ αποστάσεως συμβάσεις;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
Σημαίνει η μνεία του όρου «gegebenenfalls» [στην ελληνική γλωσσική απόδοση: «αν υπάρχει»] στη γερμανική γλωσσική απόδοση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ ότι ως προϋφιστάμενα σε μια επιχείρηση μέσα επικοινωνίας λογίζονται μόνο αυτά που πράγματι και σε κάθε περίπτωση χρησιμοποιούνται από τον έμπορο και για τους σκοπούς της επικοινωνίας με τους καταναλωτές στο πλαίσιο της συνάψεως εξ αποστάσεως συμβάσεων ή λογίζονται επίσης ως υφιστάμενα σε μια επιχείρηση μέσα επικοινωνίας και εκείνα που χρησιμοποιούνταν από τον έμπορο αποκλειστικώς για άλλους σκοπούς, όπως, επί παραδείγματι, για την επικοινωνία με επιτηδευματίες ή με δημόσιες αρχές;
- 4) Είναι η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ απαρίθμηση συγκεκριμένων μέσων επικοινωνίας (τηλέφωνο, τηλεομοιοτυπία και ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) εξαντλητική ή δύναται ο έμπορος να χρησιμοποιεί και άλλα, μη παρατιθέμενα εκεί, μέσα επικοινωνίας —όπως, επί παραδείγματι, την ηλεκτρονική συνομιλία (chat) ή ένα σύστημα τηλεφωνικής επανακλήσεως—, εφόσον διασφαλίζεται, στην περίπτωση αυτή, η δυνατότητα ταχείας και αποτελεσματικής επικοινωνίας;
- 5) Είναι κρίσιμο, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της διαφάνειας κατ' άρθρον 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ, βάσει της οποίας ο έμπορος οφείλει να ενημερώνει τον καταναλωτή με ευκρινή και κατανοητό τρόπο σχετικά με τα παρατιθέμενα στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ μέσα επικοινωνίας, το αν οι εν λόγω πληροφορίες παρέχονται γρήγορα και αποτελεσματικά;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 304, σ. 64.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2017 η AlzChem AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 7 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-451/15, AlzChem AG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: AlzChem AG (εκπρόσωποι: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την αίτηση αναρέσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσας και κύρια επιχειρήματα

- 1) Πρώτος λόγος αναίρεσας: πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ως προς την εφαρμογή γενικού τεκμηρίου σε σχέση με την εξαίρεση για λόγους προστασίας του σκοπού έρευνας της ΕΕ
 - Πλάνη της Επιτροπής περί το δίκαιο όσον αφορά την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου σε σχέση με την εφαρμογή εξαίρεσας σε αιτήσεις για πρόσβαση σε συγκεκριμένα και προσδιορισθέντα προϋφιστάμενα έγγραφα·
 - Πλάνη της Επιτροπής περί το δίκαιο όσον αφορά την προστασία του σκοπού εν εξελίξει έρευνας σε σχέση με αιτήσεις για πρόσβαση σε συγκεκριμένα και προσδιορισθέντα προϋφιστάμενα έγγραφα·
 - Πλάνη της Επιτροπής περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος διασφάλισης αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου (άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)· και
 - Πλάνη της Επιτροπής περί το δίκαιο όσον αφορά την εφαρμογή του θεμελιώδους δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα (άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων).
- 2) Δεύτερος λόγος αναίρεσας: έλλειψη αιτιολογίας ως προς την άρνηση προσβάσεως σε μη εμπιστευτική εκδοχή εγγράφων ή επιτόπιας προσβάσεως στα έγγραφα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 30 Νοεμβρίου 2017 — Planet49 GmbH κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Υπόθεση C-673/17)

(2018/C 112/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Planet49 GmbH

Ανααιρεσίβλητη: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Υφίσταται πράγματι συγκατάθεση κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2002/58/EK ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 95/46/EK ⁽²⁾, στην περίπτωση κατά την οποία η αποθήκευση πληροφοριών ή η απόκτηση προσβάσεως σε πληροφορίες ήδη αποθηκευμένες στον τερματικό εξοπλισμό του χρήστη επιτρέπεται επί τη βάση προεπιλεγμένου τετραγωνιδίου, το οποίο ο χρήστης πρέπει να αποεπιλέξει προκειμένου να αρνηθεί να παράσχει τη συγκατάθεσή του;
- β) Ασκειί επιρροή, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2002/58/EK, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας 95/46/EK, το ζήτημα αν οι πληροφορίες που αποθηκεύονται ή τηλεφορτώνονται αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα;
- γ) Υφίσταται πράγματι συγκατάθεση κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽³⁾, στην περίπτωση κατά την οποία συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου σκέλους του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος;

- 2) Ποιες πληροφορίες οφείλει να δίδει στον χρήστη ο φορέας παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της επιτασσόμενης από το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/58/EK παροχής σαφών και εκτενών πληροφοριών; Συγκαταλέγονται στις εν λόγω πληροφορίες η διάρκεια διατήρησης των cookies και το ζήτημα αν τρίτοι έχουν πρόσβαση στα cookies;

- (¹) Οδηγία 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201, σ. 37).
- (²) Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/EK (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
6 Δεκεμβρίου 2017 — slewo // schlafen leben wohnen GmbH κατά Sascha Ledowski**

(Υπόθεση C-681/17)

(2018/C 112/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη και αναιρεσείουσα: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: Sascha Ledowski

Προδικαστικά ερωτήματα

Το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 16, στοιχείο ε', καθώς και –εφόσον συντρέχει περίπτωση– του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ια', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹):

- 1) Έχει το άρθρο 16, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/83 την έννοια ότι στα διαλαμβανόμενα σε αυτό αγαθά, τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς επιστροφή για λόγους προστασίας της υγείας ή για λόγους υγιεινής, περιλαμβάνονται επίσης αγαθά (όπως π.χ. στρώματα), τα οποία μολονότι μπορούν υπό κανονικές συνθήκες χρήσεως να έρθουν άμεσα σε επαφή με το ανθρώπινο σώμα, εντούτοις είναι δυνατόν να διατεθούν εκ νέου στην αγορά κατόπιν λήψεως κατάλληλων μέτρων (καθαρισμού) από τον έμπορο;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- α) Ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληροί η συσκευασία αγαθού προκειμένου να μπορεί να γίνεται λόγος για σφράγιση κατά την έννοια του άρθρου 16, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/83;

και

- β) Πρέπει ο έμπορος, στο πλαίσιο της πληροφόρησης που οφείλει να παράσχει στον καταναλωτή πριν από τη συμβατική δέσμευση κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ια', της οδηγίας 2011/83, να εφιστά την προσοχή του καταναλωτή, επισημαίνοντας επακριβώς ποιο είναι το αντικείμενο της πώλησεως (εν προκειμένω, ένα στρώμα) και ότι αυτό είναι σφραγισμένο, στο ότι η αφαίρεση της σφραγίσεως συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος υπαναχωρήσεως;

(¹) ΕΕ 2011, L 304, σ. 64.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 6 Δεκεμβρίου 2017 — ExxonMobil Production Deutschland GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-682/17)

(2018/C 112/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Καθής: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι «παραγωγός ηλεκτρικού ρεύματος» υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο κα', της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾ μια εγκατάσταση στην οποία παράγεται προϊόν του οποίου η παραγωγή δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK (εν προκειμένω: η παραγωγή θείου) και στην οποία συγχρόνως ασκείται η δραστηριότητα «καύσεως με ονομαστική θερμική κατανάλωση άνω των 20 MW» που, σύμφωνα με το παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK, υπόκειται στις σχετικές με την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής υποχρεώσεις, όταν σε ένα παράπλευρο τμήμα της εγκαταστάσεως αυτής παράγεται και ηλεκτρικό ρεύμα για την εγκατάσταση και ένα (μικρό) τμήμα του ηλεκτρικού αυτού ρεύματος διοχετεύεται έναντι πληρωμής στο δημόσιο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας;

2) Εάν το πρώτο ερώτημα απαντηθεί καταφατικά:

Σε περίπτωση που μια εγκατάσταση, όπως περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα, είναι «παραγωγός ηλεκτρικού ρεύματος» υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο κα', της οδηγίας 2003/87/EK, μπορεί η εγκατάσταση αυτή να λάβει δικαιώματα εκπομπής για θερμότητα δύναμει της αποφάσεως 2011/278/EE ⁽²⁾ της Επιτροπής ακόμη και όταν η θερμότητα πληροί μεν τις προϋποθέσεις του άρθρου 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2011/278/EE, αλλά δεν εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 2003/87/EK –θερμότητα από καύση απαερίων για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, τηλεθέρμανση και υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή ενέργειας και θερμότητας;

3) Εάν κατόπιν της απαντήσεως στα δύο πρώτα προδικαστικά ερωτήματα γίνει δεκτή η δυνατότητα χορηγήσεως δικαιωμάτων για τη θερμότητα που παράγεται στην επίμαχη εγκατάσταση:

Στην περίπτωση του διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) που ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα σε σχέση με την επεξεργασία φυσικού αερίου (σε μορφή όξινου αερίου) κατά τη λεγόμενη διεργασία Claus μέσω του διαχωρισμού του ενυπάρχοντος στο φυσικό αέριο CO₂ από το μείγμα αερίων, πρόκειται για εκπομπές που προκύπτουν, υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο η', πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως της Επιτροπής 2011/278/EE, ως αποτέλεσμα της διεργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 3, στοιχείο η', σημείο ν;

α) Μπορούν να «προκύπτουν», υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο η', πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως της Επιτροπής 2011/278/EE, εκπομπές CO₂ ως αποτέλεσμα μιας διεργασίας, στην οποία το CO₂ που ενυπάρχει στην πρώτη ύλη διαχωρίζεται φυσικά από το μείγμα αερίων και ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα χωρίς να δημιουργείται μέσω της διαδικασίας αυτής επιπλέον διοξείδιο του άνθρακα, ή απαιτεί η διάταξη αυτή να δημιουργείται απαραίτητα το CO₂ που ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα για πρώτη φορά ως αποτέλεσμα της διεργασίας;

β) «Χρησιμοποιείται» ανθρακούχος πρώτη ύλη υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο η', σημείο ν, της αποφάσεως της Επιτροπής 2011/278/EE όταν, στη λεγόμενη διεργασία Claus, χρησιμοποιείται για την παραγωγή θείου το φυσικό αέριο που προκύπτει στη φύση, ενώ το ενυπάρχον στο φυσικό αέριο διοξείδιο του άνθρακα ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα κατά τη διαδικασία αυτή χωρίς το ίδιο να συμμετέχει στη σχετική χημική αντίδραση, ή προϋποθέτει η έννοια της «χρήσεως» αναγκαστικά ότι ο άνθρακας συμμετέχει στην σχετική χημική αντίδραση ή και ότι είναι αναγκαίος για αυτήν;

- 4) Εάν το ερώτημα 3 απαντηθεί καταφατικά: Βάσει ποιου δείκτη αναφοράς γίνεται η χορήγηση δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπής όταν μια εγκατάσταση υποκείμενη στις σχετικές με την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής υποχρεώσεις πληροί τόσο τις πραγματικές προϋποθέσεις δημιουργίας μιας «υποεγκατάστασης» με δείκτη αναφοράς θερμότητας όσο και τις πραγματικές προϋποθέσεις δημιουργίας μιας υποεγκατάστασης εκπομπών διεργασίας; Προηγείται η απαίτηση χορηγήσεως δικαιωμάτων με δείκτη αναφοράς θερμότητας της απαιτήσεως κατανομής για εκπομπές διεργασίας ή προηγείται η απαίτηση κατανομής για εκπομπές διεργασίας, ως ειδικότερη, του δείκτη αναφοράς θερμότητας και του δείκτη αναφοράς καυσίμου;

- (¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32).
- (²) Απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 8 Δεκεμβρίου 2017 — Bayer Pharma AG κατά Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Υπόθεση C-688/17)

(2018/C 112/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Bayer Pharma AG

Εναγόμενες: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η έκφραση «προσήκουσα αποζημίωση», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 7, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν κανόνες ουσιαστικού δικαίου σχετικά με την ευθύνη των διαδικών, καθώς και με το ποσό και τη διαδικασία αποζημιώσεως, δυνάμει των οποίων τα δικαστήρια των κρατών μελών δύνανται να διατάξουν τον ενάγοντα να καταβάλει αποζημίωση στον εναγόμενο για τις ζημιές που υπέστη εξαιτίας μέτρων που το δικαστήριο κατήγγειλε εκ των υστέρων ή που έπαυσαν εκ των υστέρων να ισχύουν λόγω πράξεως ή παραλείψεως του ενάγοντος, ή στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαστήριο διαπίστωσε εκ των υστέρων ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται το άρθρο 9, παράγραφος 7, της εν λόγω οδηγίας σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, στην προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή της οδηγίας αποζημίωση, εφαρμογή έχουν οι γενικοί κανόνες του κράτους μέλους περί αστικής ευθύνης και αποζημιώσεως, σύμφωνα με τους οποίους το δικαστήριο δεν μπορεί να υποχρεώσει τον ενάγοντα να αποκαταστήσει τις ζημιές που προκλήθηκαν εξαιτίας προσωρινού μέτρου απολέσσαντος εκ των υστέρων τη νομιμοποιητική του βάση λόγω ακυρώσεως του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και οι οποίες οφείλονται στο γεγονός ότι ο εναγόμενος δεν ενήργησε κατά τον γενικώς αναμενόμενο σε τέτοιου είδους περίπτωση τρόπο, ή για τις οποίες ευθύνεται ο εναγόμενος για τον ίδιο αυτόν λόγο, εφόσον ο ενάγων, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως προσωρινών μέτρων, ενήργησε όπως γενικώς αναμενόταν να δράσει σε τέτοιου είδους περίπτωση;

(¹) ΕΕ 2004, L 157, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Δεκεμβρίου 2017 — ÖKO-Test Verlag GmbH κατά Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-690/17)

(2018/C 112/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα, εφεσίβλητη και εκκαλούσα: ÖKO-Test Verlag GmbH

Εναγομένη, εκκαλούσα και εφεσίβλητη: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνεπάγεται η χρήση ατομικού σήματος προσβολή δικαιώματος κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ και του κανονισμού 2017/1001 ⁽²⁾ ή του άρθρου 5, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/95 ⁽³⁾, όταν

- το ατομικό σήμα τίθεται επί προϊόντος σε σχέση με το οποίο το σήμα αυτό δεν προστατεύεται,
- το ατομικό σήμα το οποίο θέτει τρίτος επί του προϊόντος γίνεται αντιληπτό στις συναλλαγές ως πιστοποίηση δοκιμής, υπό την έννοια ότι το προϊόν έχει παρασκευαστεί και διατεθεί στην αγορά από τρίτο ο οποίος δεν τελεί υπό τον έλεγχο του δικαιούχου του σήματος, πλην όμως ο δικαιούχος του σήματος υπέβαλε το εν λόγω προϊόν σε δοκιμή, για να ελέγξει αν αυτό φέρει συγκεκριμένες ιδιότητες, και το αξιολόγησε, βάσει των αποτελεσμάτων της εν λόγω δοκιμής, με βαθμολογία που εμφανίζεται εντός του πλαισίου της πιστοποίησης δοκιμής,
- και το ατομικό σήμα έχει καταχωριστεί, μεταξύ άλλων, για τα εξής: «Ενημέρωση καταναλωτών και παροχή συμβουλών σε καταναλωτές κατά την επιλογή εμπορευμάτων και υπηρεσιών, ειδικότερα με χρήση αποτελεσμάτων δοκιμών και ερευνών καθώς και με τη βοήθεια αξιολογήσεων ποιότητας»;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Συντρέχει προσβολή δικαιώματος κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/95, όταν

- το ατομικό σήμα χαιρεί φήμης μόνον ως πιστοποίηση δοκιμής –κατά την έννοια που εκτίθεται στο πρώτο ερώτημα– και
- το ατομικό σήμα χρησιμοποιείται από τρίτους ως πιστοποίηση δοκιμής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 11 Δεκεμβρίου 2017 — PORR Építési Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-691/17)

(2018/C 112/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: PORR Értési Kft.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾, ιδίως οι αρχές της αναλογικότητας, της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρακτική βάσει της οποίας η φορολογική αρχή κράτους μέλους, χωρίς να συντρέχει φορολογική απάτη, δεν επιτρέπει, κατά την εκκαθάριση του φόρου, την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση βάσει τιμολογίου ΦΠΑ εκδοθέντος σύμφωνα με το κοινό φορολογικό καθεστώς, με το σκεπτικό ότι το σχετικό με τη συναλλαγή τιμολόγιο έπρεπε να έχει εκδοθεί σύμφωνα με το καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως, αλλά χωρίς η φορολογική αρχή να εξετάσει, προτού αποκλείσει την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση,
- εάν ο εκδότης του τιμολογίου μπορεί να επιστρέψει στον λήπτη του τιμολογίου το ποσό του αχρεωστήτως καταβληθέντος ΦΠΑ, και
- εάν ο εκδότης του τιμολογίου μπορεί νομίμως (σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους) να προβεί σε διόρθωση και λογιστική τακτοποίηση του τιμολογίου, και κατ' αυτόν τον τρόπο να αναζητήσει από τη φορολογική αρχή τον αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο;
- 2) Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK, ιδίως οι αρχές της αναλογικότητας, της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρακτική βάσει της οποίας η φορολογική αρχή κράτους μέλους δεν επιτρέπει, κατά την εκκαθάριση του φόρου, την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση βάσει τιμολογίου ΦΠΑ εκδοθέντος σύμφωνα με το κοινό φορολογικό καθεστώς, με το σκεπτικό ότι το σχετικό με τη συναλλαγή τιμολόγιο έπρεπε να έχει εκδοθεί σύμφωνα με το καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως, αλλά η φορολογική αρχή δεν διατάσσει, κατά την εκκαθάριση του φόρου, την επιστροφή στον λήπτη του τιμολογίου του ποσού του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, καίτοι ο εκδότης του τιμολογίου έχει καταβάλει στο δημόσιο ταμείο το ποσό του αναγραφόμενου στα τιμολόγια ΦΠΑ;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 11 Δεκεμβρίου 2017 — Telecom Italia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico και Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Υπόθεση C-697/17)

(2018/C 112/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Telecom Italia SpA

Αναρρεσίβλητοι: Ministero dello Sviluppo Economico και Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 28, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει να ταυτίζονται, τόσο από νομικής όσο και από οικονομικής απόψεως, οι προεπιλεγέντες φορείς με τους φορείς που υποβάλλουν προσφορές, στο πλαίσιο κλειστής διαδικασίας, και, ειδικότερα, πρέπει η εν λόγω διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμποδίζει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ εταιριών χαρτοφυλακίου, που ελέγχουν δύο προεπιλεγέντες φορείς, σε χρονικό σημείο μεταξύ της προεπιλογής και της υποβολής προσφορών, όταν: α) μια τέτοια συμφωνία έχει ως αντικείμενο και αποτέλεσμα (μεταξύ άλλων) την υλοποίηση συγχωνεύσεως μέσω απορροφήσεως μιας εκ των προεπιλεγισών επιχειρήσεων από μια άλλη εξ αυτών (πράξη η οποία, άλλωστε, έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)· β) τα αποτελέσματα της πράξεως συγχωνεύσεως ολοκληρώθηκαν μετά την υποβολή προσφοράς από την απορροφώσα επιχείρηση (λόγος για τον οποίο, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, δεν προέκυπτε μεταβολή στη σύνθεσή της σε σύγκριση με την υφιστάμενη σύνθεση κατά τον χρόνο προεπιλογής)· γ) η επιχείρηση που, εν συνεχεία, απορροφήθηκε (η σύνθεσή της οποίας δεν προέκυπτε ότι είχε μεταβληθεί κατά την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών) είχε, εντούτοις, αποφασίσει να μη μετάσχει στην κλειστή διαδικασία, πιθανώς κατ' εφαρμογή του συμβατικού προγράμματος που είχε καθοριστεί με τη συμφωνία μεταξύ των εταιριών χαρτοφυλακίου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 — Unareti SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.

(Υπόθεση C-702/17)

(2018/C 112/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Unareti SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Προδικαστικό ερώτημα

Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο καλείται να διευκρινίσει αν οι εν λόγω αρχές και κανόνες αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η προεκτεθείσα, η οποία προβλέπει την αναδρομική εφαρμογή των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του ύψους των αποζημιώσεων που οφείλονται στους απερχόμενους παραχωρησιούχους, γεγονός που επηρεάζει τις υφιστάμενες εμπορικές σχέσεις, ή αν η εφαρμογή αυτή δικαιολογείται, υπό το πρίσμα ιδίως της αρχής της αναλογικότητας, από την ανάγκη προστασίας άλλων δημοσίων συμφερόντων, ευρωπαϊκής σημασίας, που αφορούν την ανάγκη για καλύτερη προστασία της ανταγωνιστικής διαρθρώσεως της αγοράς, σε συνδυασμό με τη μεγαλύτερη προστασία των χρηστών της υπηρεσίας οι οποίοι είναι πιθανό να υποστούν εμμέσως τις συνέπειες οποιασδήποτε αυξήσεως των ποσών που οφείλονται στους απερχόμενους παραχωρησιούχους.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-435/15 Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd κατά Επιτροπής, να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα

ή, επικουρικώς,

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση ανατρέσεως που άσκησε η Επιτροπή αφορά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-435/15. Με την εν λόγω απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στον βαθμό που αφορά την Kolachi Raj, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/776 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, με τον οποίο ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 502/2013 του Συμβουλίου στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας επεκτείνεται στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Καμπότζη, το Πακιστάν και τις Φιλιππίνες είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Καμπότζης, Πακιστάν και Φιλιππινών είτε όχι.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της ανατρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει έναν λόγο ανατρέσεως.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Πρώτον, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο κακώς χρησιμοποίησε τους κανόνες καταγωγής κατά την εφαρμογή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού και κατά την ερμηνεία της λέξης «από» που διαλαμβάνεται στο άρθρο του 13, παράγραφος 2, στοιχείο β'. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως περιόρισε το είδος των αποδείξεων που μπορεί να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για να αποδείξει ότι τα μέρη προέρχονται «από» τη χώρα που υπόκειται σε αντιντάμπινγκ μέτρα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου έρχεται σε αντίθεση με το γράμμα, το πλαίσιο και τον σκοπό του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, καθώς και με τη νομολογία του Δικαστηρίου που αφορά τα μέτρα κατά της καταστρατηγήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 122, σ. 4.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 18 Δεκεμβρίου 2017 — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa κατά Comune di Tarvisio

(Υπόθεση C-710/17)

(2018/C 112/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Εφεσίβλητος: Comune di Tarvisio

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατή με το άρθρο 48 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽¹⁾, της 31ης Μαρτίου 2004, διάταξη όπως αυτή του άρθρου 53, παράγραφος 3, του νομοθετικού διατάγματος 163, της 16ης Απριλίου 2006, η οποία επιτρέπει τη συμμετοχή σε διαγωνισμό επιχειρήσεως με «ορισθέντα» μελετητή, ο οποίος, επειδή δεν είναι προσφέρων, δεν μπορεί να επικαλεστεί με τη σειρά του τις δυνατότητες τρίτου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 20 Δεκεμβρίου 2017 — EN.SA. Srl κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Υπόθεση C-712/17)

(2018/C 112/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: EN.SA. Srl

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει, σε μια κατάσταση όπου συναλλαγές που θεωρούνται ανύπαρκτες δεν έχουν προκαλέσει ζημία στο Δημόσιο Ταμείο και δεν έχουν παράσχει φορολογικό πλεονέκτημα στον φορολογούμενο, η εσωτερική ρύθμιση, που απορρέει από την εφαρμογή των άρθρων 19 (Εκπτώση) και 21, παράγραφος 7 (Τιμολόγηση των συναλλαγών), του προεδρικού διατάγματος 633 της 26ης Οκτωβρίου 1972 και του άρθρου 6, παράγραφος 6, του νομοθετικού διατάγματος 471 της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (Παράβαση των υποχρεώσεων που αφορούν την τεκμηρίωση, την καταχώριση και την εξατομίκευση των συναλλαγών), με τις κοινοτικές αρχές αναφορικά με τον ΦΠΑ τις οποίες έχει διατυπώσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν η ταυτόχρονη εφαρμογή των κανόνων του εσωτερικού δικαίου καθορίζει:

- α) τη διαδοχική και επαναλαμβανόμενη αδυναμία εκπώσεως του φόρου που έπληξε τις αποκτήσεις του προς όν η μεταβίβαση, και τούτο για κάθε μία από τις επίμαχες συναλλαγές που αφορούν τον ίδιο φορολογούμενο και έχουν την ίδια φορολογητέα βάση·
- β) την επιβολή του φόρου και την καταβολή του από τον μεταβιβάζοντα (και τον αποκλεισμό της αναζητήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων) για τις αντίστοιχες και παράλληλες πράξεις μεταβιβάσεως που και αυτές θεωρούνται ανύπαρκτες·
- γ) την επιβολή προστίμου ίσου με το ποσό του φόρου επί των αποκτήσεων που θεωρείται μη δυνάμενος να εκπέσει;

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας**(Υπόθεση C-715/17)**

(2018/C 112/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, μη υποδεικνύοντας σε τακτά χρονικά διαστήματα, και τουλάχιστον ανά τρίμηνο, τον κατάλληλο αριθμό αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, αρχής γενομένης από τις 16 Μαρτίου 2016, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου και το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου και, συνεπώς, παρέβη τις λοιπές σχετικές με τη μετεγκατάσταση υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, αμφοτέρων των ως άνω αποφάσεων του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ένα προσωρινό σύστημα επείγουσας μετεγκαταστάσεως θεσπίστηκε με δύο αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2015, και συγκεκριμένα με την απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, με τις οποίες τα κράτη μέλη ανέλαβαν την υποχρέωση μετεγκαταστάσεως από την Ιταλία και την Ελλάδα προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας.

Οι ως άνω αποφάσεις του Συμβουλίου επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσφέρουν ανά τρίμηνο θέσεις μετεγκαταστάσεως με σκοπό τη διασφάλιση μιας ταχείας και ομαλής διαδικασίας μετεγκαταστάσεως. Μολονότι σχεδόν όλα τα άλλα κράτη μέλη έλαβαν μέτρα για την εκπλήρωση των σχετικών με τη μετεγκατάσταση υποχρεώσεών τους, η Πολωνία δεν προέβη σε καμία μετεγκατάσταση από τον Δεκέμβριο του 2015 και δεν πρότεινε κανέναν πρόσφορο για τη μετεγκατάσταση τόπο.

Στις 16 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Πολωνίας.

Κρίνοντας την απάντηση του εν λόγω κράτους μέλους ως μη ικανοποιητική, η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, αποστέλλοντας στη Δημοκρατία της Πολωνίας αιτιολογημένη γνώμη στις 26 Ιουλίου 2017.

Κρίνοντας ως μη ικανοποιητική και την απάντηση επί της αιτιολογημένης γνώμης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Πολωνίας ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω παραβάσεως των υποχρεώσεων που υπέχει σχετικά με τη μετεγκατάσταση.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 239, σ. 146).

⁽²⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 248, σ. 80).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας**(Υπόθεση C-718/17)**

(2018/C 112/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár και G. Wils)

Καθής: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου καθόσον δεν κοινοποίησε, σε τακτά χρονικά διαστήματα και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, και, κατά συνέπεια, παρέβη επίσης και τις λοιπές υποχρεώσεις αναφορικά με τη μετεγκατάσταση οι οποίες απορρέουν από το άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, της ίδιας αποφάσεως.
- να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι δύο αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε το Συμβούλιο τον Σεπτέμβριο του 2015, ήτοι, η απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και η απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, καθιέρωσαν ένα καθεστώς προσωρινής και επείγουσας μετεγκαταστάσεως, στο πλαίσιο του οποίου τα κράτη μέλη ανέλαβαν την υποχρέωση να μετεγκαθιστούν άτομα τα οποία χρήζουν διεθνούς προστασίας από το έδαφος της Ιταλίας και της Ελλάδας.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου υποχρέωναν τα κράτη μέλη να προσφέρουν σε τριμηνιαία βάση χώρους για τους αιτούντες οι οποίοι μπορούσαν να μετεγκατασταθούν, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό μια ταχεία και ομαλή διεκπεραίωση της διαδικασίας μετεγκαταστάσεως. Μολονότι σχεδόν όλα τα κράτη μέλη μετεγκατέστησαν αιτούντες και εκπλήρωσαν τις σχετικές υποχρεώσεις τους, η Ουγγαρία δεν έχει λάβει οποιοδήποτε μέτρο από της ενάρξεως του καθεστώτος μετεγκαταστάσεως.

Στις 16 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ουγγαρίας αναφορικά με την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου.

Δεδομένου ότι η απάντηση της Ουγγαρίας κρίθηκε μη ικανοποιητική, η Επιτροπή προχώρησε στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας επί παραβάσει και, στις 26 Ιουλίου 2017, απηύθυνε στην Ουγγαρία αιτιολογημένη γνώμη.

Θεωρώντας την απάντηση της Ουγγαρίας επί της αιτιολογημένης γνώμης επίσης μη ικανοποιητική, η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου να διαπιστωθεί ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει αναφορικά με τη μετεγκατάσταση.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 239, σ. 146).

⁽²⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 248, σ. 80).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-719/17)**

(2018/C 112/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková και G. Wils)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να γνωστοποιεί σε τακτά διαστήματα και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας⁽¹⁾ και από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας⁽²⁾, και ως εκ τούτου παρέβη τις περαιτέρω υποχρεώσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, των δύο αυτών αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με την μετεγκατάσταση·
2. να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τον Σεπτέμβριο του 2015 το Συμβούλιο θέσπισε ένα προσωρινό πρόγραμμα επείγουσας μετεγκατάστασης, εκδίδοντας δύο αποφάσεις, την απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 και την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη αναλάμβαναν την υποχρέωση να αποδεχτούν τη μετεγκατάσταση, από την Ιταλία και την Ελλάδα, προσώπων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσφέρουν ανά τρίμηνο διαθέσιμες θέσεις για μετεγκατάσταση, προκειμένου να διασφαλισθεί μια ταχεία και εύρυθμη διαδικασία μετεγκατάστασης. Ενώ όλα σχεδόν τα κράτη πραγματοποιήσαν μετεγκαταστάσεις και αποδέχτηκαν τις σχετικές υποχρεώσεις, η Τσεχική Δημοκρατία δεν έχει πραγματοποιήσει καμία μετεγκατάσταση από τον Αύγουστο του 2016, και εδώ και ένα και πλέον έτος δεν έχει προσφέρει νέες θέσεις.

Στις 15 Ιουνίου 2017 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Η απάντηση της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν θεωρήθηκε ικανοποιητική, ως εκ τούτου η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή στην έκδοση αιτιολογημένης γνώμης, στις 26 Ιουλίου 2017.

Η απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη δεν θεωρήθηκε ικανοποιητική, ως εκ τούτου η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή παραβάσεως κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω παράβασης των υποχρεώσεων που αφορούν τη μετεγκατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 239, σ. 146.

⁽²⁾ ΕΕ 2015, L 248, σ. 80.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-572/16, Brouillard κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Mihaylova, G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Alain Laurent Brouillard

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Οκτωβρίου 2017, Brouillard κατά Επιτροπής (T-572/16)·
- να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή·
- να καταδικάσει τον αντίδικο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων. Ο λόγος διαρθρώνεται σε τρία σκέλη και αφορά τις σκέψεις 36, 39, 43 έως 56, 62 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με το πρώτο σκέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία της προκήρυξης του διαγωνισμού. Στις σκέψεις 36, 45, 47-56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εκτίμησε εσφαλμένα, αφενός, ότι το επίθετο «πλήρης», που περιέχεται στην έκφραση «πλήρης νομική κατάρτιση» η οποία περιλαμβάνεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, δεν αναφερόταν στο περιεχόμενο του απαιτούμενου διπλώματος και, αφετέρου, ότι η λέξη «αντιστοιχεί», που περιέχεται στην έκφραση «δίπλωμα που αντιστοιχεί τουλάχιστον σε επίπεδο *maîtrise* (πτυχίου νομικής)», δεν αναφερόταν στο δίπλωμα αλλά στην κατάρτιση. Ομοίως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η συστηματική και τελολογική ερμηνεία ουδόλως στηρίζει τα συμπεράσματα του Γενικού Δικαστηρίου, διότι η ερμηνεία των όρων συμμετοχής σε έναν διαγωνισμό πρέπει να γίνεται υπό το πρίσμα της περιγραφής των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων εργασίας, τα οποία, σύμφωνα με το παράρτημα I της προκήρυξης του διαγωνισμού, ήταν μεταφραστικά καθήκοντα προορισμένα για «νομικούς υψηλής εξειδίκευσης».

Στο δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΥΚ στις σκέψεις 46-49 και 52-53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτή η διάταξη του ΚΥΚ δεν ασκεί καμία επιρροή στις διαδικασίες πρόσληψης και, κυρίως, δεν εμποδίζει τη Διοίκηση, κατά τον καθορισμό του περιεχομένου μιας προκήρυξης διαγωνισμού, να προβλέψει πιο αυστηρούς όρους συμμετοχής από τα προβλεπόμενα στην εν λόγω διάταξη κριτήρια. Αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, οι προκηρύξεις διαγωνισμού δεν μπορούν να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα αυτής της διάταξης του ΚΥΚ.

Στο τρίτο σκέλος, η Επιτροπή προβάλλει παραμόρφωση του περιεχομένου του αποκτηθέντος στο πανεπιστήμιο του Poitiers μεταπτυχιακού διπλώματος επαγγελματικής κατεύθυνσης («*master à finalité professionnelle*») και της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Η Επιτροπή θεωρεί ότι προκύπτει προδήλως από αυτά τα δύο αποδεικτικά στοιχεία ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε μεταπτυχιακό δίπλωμα νομικής κατόπιν πενταετούς φοιτήσεως, όπως απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 39, 43-44 και 52-54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένες.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία των κανόνων που διέπουν την οριοθέτηση των εξουσιών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού όσον αφορά την εξακρίβωση της ύπαρξης διπλώματος του υποψηφίου. Αυτός ο δεύτερος λόγος, που αφορά τις σκέψεις 37, 52 και 54-56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, βάλλει κατά του σκεπτικού του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το οποίο η εξεταστική επιτροπή όφειλε να δεχθεί το δίπλωμα του προσφεύγοντος λαμβάνοντας υπόψη μόνον τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την απονομή του.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τις σκέψεις 39, 44, 47-48, 52, 57-61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης λόγω του ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε επαρκώς με βάση ποια στοιχεία του φακέλου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο προσφεύγων διαθέτει δίπλωμα που πληροί τον απαιτούμενο όρο της προκήρυξης του διαγωνισμού. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει διότι, έχοντας κρίνει ότι η πλήρης νομική κατάρτιση και το δίπλωμα κατόπιν συμπληρώσεως πλήρους κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών συνιστούν δυο διαφορετικές διαπιστώσεις, διαπίστωσε την ύπαρξη του διπλώματος, χωρίς να προσδιορίσει ποιο στοιχείο θα μπορούσε να θεωρηθεί καθοριστικό για την ύπαρξη πλήρους νομικής κατάρτισης. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξήγησε επαρκώς για ποιο λόγο, στην απόφασή του στην υπόθεση T-420/13, που έχει περιβληθεί ισχύ δεδικασμένου, το δίπλωμα του προσφεύγοντος απορρίφθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών μετάφρασης «freelance» με το Δικαστήριο, ενώ με βάση αυτό το ίδιο δίπλωμα θα μπορούσε τώρα ο ίδιος προσφεύγων να διοριστεί ως γλωσσολογικός νομικός στις υπηρεσίες μετάφρασης του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad Blagoevgrad (Βουλγαρία) στις 16 Ιανουαρίου 2018 — Bryan Andrew Ker κατά Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Υπόθεση C-25/18)

(2018/C 112/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Okrazhen sad Blagoevgrad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Bryan Andrew Ker

Εφεσίβλητοι: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστούν οι αποφάσεις νομικών ενώσεων χωρίς νομική προσωπικότητα, που έχουν συσταθεί εκ του νόμου βάσει ειδικού δικαιώματος των δικαιούχων, οι οποίες λαμβάνονται με την πλειοψηφία των μελών τους αλλά δεσμεύουν το σύνολό τους, ακόμη και όσους δεν συμφώνησαν με αυτές, έρεισμα «συμβατικής υποχρέωσης» όσον αφορά τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα: εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές οι κανόνες για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου σε συμβατικές ενοχές του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι);
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησής στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα: Εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη ΙΙ) και ποιά από τις εκτιθέμενες στον κανονισμό εξωσυμβατικές νομικές βάσεις ασκεί εν προκειμένω επιρροή;
- 4) Σε περίπτωση που στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση: Πρέπει οι αποφάσεις ενώσεων χωρίς νομική προσωπικότητα που αφορούν τις δαπάνες συντηρήσεως κτιρίου να θεωρηθούν ως «σύμβαση παροχής υπηρεσιών» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) ή ως σύμβαση με αντικείμενο «εμπράγματο δικαίωμα» ή «μίσθωση» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη ΙΙ) (ΕΕ 2007, L 199, σ. 40).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 18 Ιανουαρίου 2018 — V κατά Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

(Υπόθεση C-33/18)

(2018/C 112/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: V

Καθών: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο, πριν την 1η Μαΐου 2010, άρχισε να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και μη μισθωτή δραστηριότητα στο Βέλγιο οφείλει, προκειμένου να υπάγεται στην εφαρμοστέα, σύμφωνα με τον κανονισμό 883/2004, νομοθεσία, να υποβάλει ρητώς σχετική αίτηση, ακόμη και αν δεν υπαγόταν στο βελγικό σύστημα πριν την 1η Μαΐου 2010 και η υπαγωγή του στη βελγική νομοθεσία σχετικά με το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των ανεξάρτητων επαγγελματιών δεν έλαβε χώρα παρά μόνον αναδρομικώς, μετά την παρέλευση της προθεσμίας των τριών μηνών, η οποία άρχιζε την 1 Μαΐου 2010;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνεπάγεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004 αίτηση, η οποία υποβάλλεται υπό τις προαναφερθείσες περιστάσεις, την εφαρμογή της νομοθεσίας του αρμόδιου, σύμφωνα με τον κανονισμό 883/2004, κράτους με αναδρομική ισχύ από 1ης Μαΐου 2010;

⁽¹⁾ ΕΕ L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 19 Ιανουαρίου 2018 — Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Poignant

(Υπόθεση C-37/18)

(2018/C 112/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Vueling Airlines SA

Αναιρεσίβλητος: Jean-Luc Poignant

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τυχάνει εφαρμογής η ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την απόφασή του της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15), στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005 ⁽³⁾, επί διαφοράς σχετικής με το αδίκημα της συγκαλυμμένης εργασίας, στην οποία τα πιστοποιητικά E 101 εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 574/72/ΕΚ, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ⁽⁴⁾, ενώ η κατάσταση ενέπιπτε στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο i, για μισθωτούς που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο έδαφος του κράτους μέλους του οποίου είναι υπήκοοι, και επί του οποίου η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών διατηρεί υποκατάστημα, και ενώ από μόνη την ανάγνωση του πιστοποιητικού E 101 το οποίο αναφέρει ως τόπο απασχολήσεως του μισθωτού αερολιμένα και ως εργοδότη αεροπορική εταιρία μπορούσε να συναχθεί ότι το πιστοποιητικό είχε αποκτηθεί δολίως;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι εμποδίζει εθνικό δικαστήριο, το οποίο κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου δεσμεύεται, ως πολιτικό δικαστήριο, από το δεδουλευμένο που παράγεται από απόφαση ποινικού δικαστηρίου, να αντλήσει τις συνέπειες αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου εκδοθείσας κατά τρόπο που δεν συνάδει με τους κανόνες του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλοντας στο πλαίσιο αστικής διαφοράς σε εργοδότη την υποχρέωση να αποζημιώσει μισθωτό λόγω του γεγονότος και μόνον της ποινικής καταδίκης του εν λόγω εργοδότη για συγκεκριμένη εργασία;

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, για τροποποίηση και ενιμέρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (ΕΕ L 28, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (ΕΕ L 117, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας» (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Ιανουαρίου 2018 — Compagnie d'entreprises CFE SA κατά Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-43/18)

(2018/C 112/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Compagnie d'entreprises CFE SA

Καής: Région de Bruxelles-Capitale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί απόφαση με την οποία όργανο κράτους μέλους καθορίζει μία ειδική ζώνη διατηρήσεως, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ [του Συμβουλίου], της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, και η οποία περιλαμβάνει στόχους διατηρήσεως και γενικά προληπτικά μέτρα κανονιστικού χαρακτήρα (¹), να χαρακτηριστεί ως σχέδιο ή πρόγραμμα κατά την έννοια της οδηγίας 2001/42/ΕΚ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων] (²);
- 2) Ειδικότερα, θεωρείται τέτοια απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, σχέδιο ή πρόγραμμα το οποίο καθορίζει το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων, έτσι ώστε τα κράτη μέλη να πρέπει να αποφασίσουν κατά πόσον αυτό ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον σύμφωνα με την παράγραφο 5;
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων [σχεδίων και προγραμμάτων], την έννοια ότι η ως άνω απόφαση ορισμού εξαιρείται από την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας;

(¹) ΕΕ L 206, σ. 7.

(²) ΕΕ L 197, σ. 30.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας**(Υπόθεση C-51/18)**

(2018/C 112/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Gossement, B.-R. Killmann)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1, στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ), καθόσον προέβλεψε ότι το ποσοστό που καταβάλλεται στον δημιουργό πρωτότυπου έργου τέχνης δυνάμει του δικαιώματος παρακολούθησής του αυτός διαθέτει υπόκειται σε φόρο προστιθέμενης αξίας,
2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Η Αυστρία έχει προβλέψει ότι σε φόρο προστιθέμενης αξίας υπόκειται το ποσοστό που καταβάλλεται στον δημιουργό κατά τη μεταπώληση πρωτότυπου έργου εικαστικής τέχνης δυνάμει του δικαιώματος παρακολούθησής του, όπως αυτό έχει θεσπιστεί στην αυστριακή έννομη τάξη κατόπιν μεταφοράς της οδηγίας 2001/84/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης. Κατά τον τρόπο αυτό, η Αυστρία παρέβη το άρθρο 2 της οδηγίας περί ΦΠΑ.

Όσον αφορά το δικαίωμα παρακολούθησής του, μεταξύ του δημιουργού και του υπόχρεου προς καταβολή του ποσοστού δεν υφίσταται αμφοτεροβαρής έννομη σχέση. Το ποσοστό επί της τιμής μεταπώλησής του πρέπει να καταβάλλεται στον δημιουργό δυνάμει του δικαιώματος παρακολούθησής του προκύπτει από τον νόμο και είναι ρυθμισμένο κατά τρόπο ώστε ο μεταβιβάζων — ή οποιουδήποτε άλλος μετείχε στη μεταπώληση — να οφείλει να καταβάλει αμοιβή στον δημιουργό, χωρίς αυτός να εκπληρώσει οποιαδήποτε παροχή. Η εκπλήρωση παροχής από τον δημιουργό έχει συντελεστεί ήδη προ της μεταπώλησής του και συνίσταται στην αρχική διάθεση του πρωτότυπου έργου από τον δημιουργό στο εμπόριο.

Επομένως, το καταβλητέο στον δημιουργό ποσοστό δυνάμει του δικαιώματος παρακολούθησής του δεν αποτελεί αντιπαροχή για οποιουδήποτε είδους παροχή εκ μέρους του δημιουργού, αλλά καθορίζεται με βάση την καθορισμένη τιμή μεταπώλησής του, στο ύψος της οποίας ο δημιουργός δεν δύναται να ασκήσει επιρροή. Ο δημιουργός έχει δικαίωμα στο ποσοστό χωρίς να υποχρεούται ή κατά μείζονα λόγο να δύναται να εκπληρώσει οποιαδήποτε παροχή — μέσω ορισμένης πράξεως ή παραλείψεως. Κατά συνέπεια, το καταβλητέο δυνάμει του δικαιώματος παρακολούθησής του ποσοστό δεν συνιστά αντιπαροχή για παράδοση αγαθών ή για παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας περί ΦΠΑ.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/84/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης (ΕΕ 2001, L 272, σ. 32).

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας**(Υπόθεση C-61/18)**

(2018/C 112/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, παραλείποντας να θεσπίσει το αργότερο έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/89/ΕΕ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 135-145), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- να επιβάλει στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ χρηματική ποινή ύψους 14 089,60 ευρώ ημερησίως, με αφετηρία την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως με την οποία θα διαπιστωθεί τυχόν παράβαση εκ μέρους της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή τις συγκεκριμένες διατάξεις. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.
2. Με το δικόγραφό της, η Επιτροπή προτείνει να επιβληθεί στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας χρηματική ποινή ύψους 14 089,60 ευρώ ημερησίως. Το ύψος της ποινής αυτής έχει υπολογιστεί με βάση τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παραβάσεως καθώς και τον αποτρεπτικό χαρακτήρα του ποσού και την ικανότητα πληρωμής του κράτους μέλους αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 257, σ. 135.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-76/18)

(2018/C 112/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να επιβάλει στην καθής, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή ύψους 42 377 ευρώ ημερησίως, λόγω παράβασης της υποχρεώσεώς της να ανακοινώσει τα μέτρα μεταφοράς·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 106, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λάβουν τα απαιτούμενα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό τους δίκαιο το αργότερο έως τις 18 Απριλίου 2016. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν θέσπισε και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή στη Δημοκρατία της Αυστρίας χρηματικής ποινής ύψους 43 377 ευρώ ημερησίως. Το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 243.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-77/18)

(2018/C 112/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek και G. von Rintelen)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2014/24/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- να επιβάλει στη Δημοκρατία της Αυστρίας, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή ύψους 42 377 ευρώ ημερησίως, λόγω παράβασης της υποχρέωσής της να ανακοινώσει τα μέτρα μεταφοράς.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λάβουν τα απαιτούμενα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό τους δίκαιο το αργότερο έως τις 18 Απριλίου 2016. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν θέσπισε και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή στη Δημοκρατία της Αυστρίας χρηματικής ποινής ύψους 42 377 ευρώ ημερησίως. Το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 65.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας**(Υπόθεση C-79/18)**

(2018/C 112/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης ⁽¹⁾ –με εξαίρεση τα άρθρα 46 και 47 στα ομόσπονδα κρατίδια της Βιέννης, της Στυρίας και της Καρινθίας–, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να επιβάλει στην καθής, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή ύψους 52 972 ευρώ ημερησίως, λόγω παράβασης της υποχρέωσής της να ανακοινώσει τα μέτρα μεταφοράς·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/23/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λάβουν τα απαιτούμενα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό τους δίκαιο το αργότερο έως τις 18 Απριλίου 2016. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν θέσπισε και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή στη Δημοκρατία της Αυστρίας χρηματικής ποινής ύψους 52 972 ευρώ ημερησίως. Το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 94, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — ΡΟΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/16) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν την αίτηση καταχώρισης ονομασίας κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 — Έγγραφα προερχόμενα από την Επιτροπή — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 — Άρνηση πρόσβασης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Εξαίρεση για λόγους προστασίας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων — Εξαίρεση για λόγους προστασίας των δικαστικών διαδικασιών — Έκταση του ελέγχου που ασκεί το θεσμικό όργανο και ο δικαστής της Ένωσης επί των λόγω εναντίωσης που έχει προβάλει το κράτος μέλος]

(2018/C 112/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ (Λάτσια, Κύπρος) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης Ares(2015) 5632670 του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση που υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα με την από 15 Σεπτεμβρίου 2015 επιστολή του, στην οποία ζήτησε, βάσει του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούσαν, αφενός, την αίτηση CY/PDO/0005/01243 για την καταχώριση προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (ΠΟΠ) «Halloumi», βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), και, αφετέρου, την προγενέστερη αίτηση, υπ' αριθ. CY/PDO/0005/00766, για την καταχώριση ΠΟΠ «Halloumi».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 25.4.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe κατά EUIPO — Marpefa (Vieta)

(Υπόθεση T-879/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vieta — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Απόφαση που ελήφθη κατόπιν της ακύρωσης προγενέστερης απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δεδικασμένο}

(2018/C 112/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Grespo Carrillo και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Marpefa, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 1010/2016-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης μεταξύ Sony Computer Entertainment Europe Ltd και Marpefa.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 1010/2016-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης μεταξύ Sony Computer Entertainment Europe Ltd και Marpefa, SL.
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Institute for Direct Democracy in Europe κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-118/17) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Απόφαση επιχορήγησης πολιτικού ιδρύματος για το έτος 2017, με την οποία προβλέπεται προχρηματοδότηση σε ποσοστό 33 % του μέγιστου ποσού της επιδότησης και υποχρέωση σύστασης τραπεζικής εγγύησης για την προχρηματοδότηση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Παραδεκτό — Υποχρέωση αμεροληψίας — Δικαιώματα άμυνας — Δημοσιονομικός κανονισμός — Κανόνες εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού — Κανονισμός (ΕΚ) 2004/2003 — Αναλογικότητα]

(2018/C 112/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Plasschaert και É. Montens, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. Burgos και S. Alves)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης FINS-2017-28 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2016, σχετικά με την επιχορήγηση του προσφεύγοντος, στο μέτρο που αναστέλλει την καταβολή της επιδοτήσεως για το έτος 2017 και περιορίζει την προχρηματοδότηση σε ποσοστό 33 % του μέγιστου ποσού της επιδοτήσεως υπό την προϋπόθεση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE)* φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 121 της 18.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — *Campailla* κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπόθεση T-759/16) ⁽¹⁾

(Αγωγή αποζημιώσεως — Θεσμικό δίκαιο — Ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποφάσεις που εκδίδει το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο — Αγωγή που απέρριψε το Γενικό Δικαστήριο ως απαράδεκτη — Αίτηση αναιρέσεως που απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω μη εκπροσωπήσεως — Αγωγή προδήλως απαράδεκτη)

(2018/C 112/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Massimo Campailla (Holtz, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Inghelram και L. Tonini Alabiso, στη συνέχεια J. Inghelram και V. Hanley-Emilsson)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων λόγω της διατάξεως της 6ης Οκτωβρίου 2011, *Campailla* κατά Επιτροπής (C-265/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2011:644).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Ο Massimo Campailla φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — ExpressVPN κατά EUIPO (EXPRESSVPN)

(Υπόθεση T-265/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα EXPRESSVPN — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Αίτημα μεταρρυθμίσεως — Μοναδικό αίτημα — Απαράδεκτο»

(2018/C 112/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Νήσος του Μαν) (εκπρόσωπος: A. Muir Wood, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 16ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1352/2016-5), σχετικά με την επέκταση της προστασίας της υπ' αριθ. 1265562 διεθνούς καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος EXPRESSVPN στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ExpressVPN Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 202 της 26.6.2017.

Προσφυγή της 16 Ιανουαρίου 2018 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-14/18)

(2018/C 112/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου και Ε. Χρόνη)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των στρεμματικών ενισχύσεων κατά το έτος αιτήσεως 2014 και αντιστοιχούν σε 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για ενισχύσεις σε βοσκοτόπους, ακαδάριστου ύψους 15 583 893,42 ευρώ (καθαρού ύψους 12 482 555,68 ευρώ).
- Να καταδικαστεί η καθής στη δικαστική δαπάνη της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης προβάλλεται ότι η επίδικη δημοσιονομική διόρθωση σε ποσοστό 5 % για τις στρεμματικές ενισχύσεις που αφορούν βοσκοτόπους, επιβάλλεται αναιτιολόγητα, κατά πλάνη περί τα πράγματα και κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακύρωσης προβάλλεται παράβαση των διατάξεων των άρθρων 31, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, και του άρθρου 52, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 12, παράγραφοι 1-6, και 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 907/2014 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2014, καθώς και παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών των εγγράφων VI/5330797 και C(2015)3675 final/8-6-2015 της Επιτροπής. Προβάλλεται, επίσης, ανεπίτρεπτη σύρρευση διπλής διόρθωσης για την ίδια αιτία καθώς και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

**Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση T-19/18)**

(2018/C 112/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis και A. Dapkuvienė)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που επιβάλλει στη Λιθουανία δημοσιονομική διόρθωση ποσού 9 745 705,88 ευρώ σε σχέση με δαπάνες συνδεδεμένες με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης·
2. να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που επιβάλλει στη Λιθουανία δημοσιονομική διόρθωση ποσού 546 351,91 ευρώ σε σχέση με δαπάνες συνδεδεμένες με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης·
3. να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

- I. Επιβάλλοντας διόρθωση ποσού 9 745 705,88 ευρώ λόγω ελλείψεων σε βασικούς ελέγχους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή) **παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013** στο μέτρο που, στο πλαίσιο εκτίμησης της σοβαρότητας της μη συμμόρφωσης, της φύσης των παραβάσεων και της οικονομικής ζημίας που προκλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και:
 1. στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 24, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011**, κακώς διαπίστωσε ότι η διενεργηθέντες στη Λιθουανία έλεγχοι της συμμόρφωσης των αιτούντων είναι ανεπαρκείς διότι:
 - 1.1 οι έλεγχοι που διενήργησαν οι λιθουανικές αρχές όσον αφορά την ύπαρξη σχέσης μεταξύ ορισμένης επιχείρησης και συνδεδεμένης επιχείρησης ή συνεργαζόμενης επιχείρησης στην αλλοδαπή δεν ήταν διεξοδικοί προκειμένου να επιβεβαιωθεί η ιδιότητα της προσφεύγουσας ως μικρής ή μεσαίας επιχείρησης·
 - 1.2 στη Λιθουανία είναι αναποτελεσματική η παρακολούθηση των έργων που αναγνωρίζονται ως επικίνδυνα λόγω τεκμαιρόμενης δημιουργίας τεχνητών προϋποθέσεων·

2. στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011** κακώς διαπίστωσε ότι η ποιότητα των ελέγχων σχετικά με τον εύλογο χαρακτήρα των δαπανών που διενεργήθηκαν στη Λιθουανία ήταν ανεπαρκής·
 3. στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 26, παράγραφοι 1, στοιχείο δ, και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011**, κακώς διαπίστωσε ότι το σύστημα επιτόπιων ελέγχων που εφαρμόζεται στη Λιθουανία είναι ανεπαρκές·
 4. στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού (ΕΕ) 65/2011**, κακώς διαπίστωσε ότι τα αγαθά που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο ενός εκ των ελεγχόμενων έργων χρησιμοποιήθηκαν κατ' ουσίαν για σκοπούς άσχετους με το εν λόγω έργο.
- II. Επιβάλλοντας διόρθωση ποσού 546 351,91 ευρώ λόγω ελλείψεων σε βασικούς και επικουρικούς ελέγχους, η Επιτροπή παρέβη το **άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013** στο μέτρο που, στο πλαίσιο εκτίμησης της σοβαρότητας της μη συμμόρφωσης, της φύσης των παραβάσεων και της οικονομικής ζημίας που προκλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση:
1. παρέλειψε να λάβει υπόψη τους υπολογισμούς στους οποίους προέβησαν οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας της Λιθουανίας σε σχέση με την οικονομική ζημία που προκάλεσαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι μη προβλεπόμενες από το δίκαιο της Ένωσης αποκλίσεις του συστήματος κυρώσεων όσον αφορά τις παραβάσεις των κανόνων για την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων κατά το έτος υποβολής αιτήσεων 2014·
 2. παρέλειψε να λάβει υπόψη τους υπολογισμούς στους οποίους προέβησαν οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας της Λιθουανίας σε σχέση με την οικονομική ζημία που προκάλεσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο υπέρμετρα επεικλής έλεγχος όσον αφορά τη μη τήρηση των απαιτήσεων σχετικά με την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων κατά το έτος υποβολής αιτήσεων 2014·
 3. επίσης, στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009**, κακώς διαπίστωσε ότι η ανάλυση των κινδύνων στη Λιθουανία δεν συμμορφώνεται προς τον εν λόγω κανονισμό καθόσον δεν περιλαμβάνει παράγοντες κινδύνου συνδεόμενους με τα ζώα·
 4. επίσης, στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του **άρθρου 84 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009**, κακώς διαπίστωσε ότι η παρακολούθηση των αποτελεσμάτων των ελέγχων που διενεργήθηκαν στη Λιθουανία δεν συμμορφώνεται προς τον εν λόγω κανονισμό, διότι τα στατιστικά στοιχεία παρασχέθηκαν χωρίς να τηρηθούν πλήρως τα πρότυπα της Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — CV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/18)

(2018/C 112/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CV (εκπρόσωπος: F. Mouyse, δικηγόρος)

Καής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της 15ης και 20ής Μαρτίου 2017 και της 18ης Οκτωβρίου 2017·

— να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 1 475 ευρώ για υλική ζημία, πλέον νομίμων τόκων με επιτόκιο 2,25 %, υπολογιζομένων από την εκταμίευση του εν λόγω ποσού, άλλως από την ημερομηνία υποβολής της ενστάσεως, άλλως από την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής, καθώς και το ποσό του 1 ευρώ για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλημμέλεια της διοικητικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενώπιον της ιατρικής επιτροπής, που προηγήθηκε της εκδόσεως των επίδικων αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί αναγνώρισεως της επαγγελματικής προελεύσεως της ασθένειας και υποχρεώθηκε αυτός στην καταβολή ορισμένων αμοιβών και εξόδων των μελών της ιατρικής επιτροπής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε ένας ιατρός στις εκθέσεις του.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων.

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Γαλλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-26/18)****(2018/C 112/45)**

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères και S. Horrenberger)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής C(2017) 7263 τελικό, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), η οποία κοινοποιήθηκε στη Γαλλική Κυβέρνηση στις 9 Νοεμβρίου 2017, στο μέτρο που η εν λόγω εκτελεστική απόφαση:
 - περιλαμβάνει μια διόρθωση της τάξεως των 2 246 700 ευρώ λόγω της προβαλλόμενης μη συνάδουσας συνεκτιμήσεως των χαρακτηριστικών τοπίου στο πλαίσιο της ΚΓΠΚ (καλής γεωργικής και περιβαλλοντικής καταστάσεως), ως προς τις «Ελλείψεις στο ΣΑΑ [σύστημα αναγνώρισεως αγροτεμαχίων]» όσον αφορά τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013 και 2014·
 - περιλαμβάνει μια κατ' αποκοπήν διόρθωση η οποία αφορά το σύνολο των εκτάσεων που περιέχουν τουλάχιστον ένα αγροτεμάχιο που χαρακτηρίζεται ως «χερσότοποι και βοσκότοποι» και η οποία δεν αφορά αποκλειστικώς και μόνον τα αγροτεμάχια που χαρακτηρίζονται ως «μη επιλέξιμες εκτάσεις (‘‘χερσότοποι και βοσκότοποι)’’» όσον αφορά τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013 και 2014·
 - αφορά το «Πλέον πιθανό σφάλμα — ΕΓΤΑΑ SIGC — 2014-2020» στο πλαίσιο της έρευνας CEB/2016/047· και
 - εφαρμόζει μια κατ' αποκοπήν διόρθωση της τάξεως του 100 % όσον αφορά το διαμέρισμα της Άνω Κορσικής, για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013-2014, ως προς το «Σύστημα ελέγχου [που] παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις, Κορσική»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του παραρτήματος III του κανονισμού 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε μια τέτοια παράβαση ως εκ του ότι εκτίμησε, αφενός, ότι στοιχεία όπως είναι τα βραχώδη σημεία, οι λίμνες ή τα άλσιν, που προβλέπονται από τη γαλλική ρύθμιση, δεν εμπίπτουν στην καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση (ΚΓΠΚ) και, αφετέρου, ότι οι διατάξεις αυτές καθιστούν επιβεβλημένη την επιμέρους προστασία κάθε στοιχείου του τοπίου και, κατά συνέπεια, ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να ενταχθούν στη συνολική επιφάνεια των γεωργικών εκτάσεων.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Συναφώς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ενώ η διαφορά αφορά μόνον τα αγροτεμάχια που χαρακτηρίζονται ως «χερσότοποι και βοσκότοποι», η Επιτροπή θέσπισε μια διόρθωση που εδράζεται επί του συνόλου των εκτάσεων των φακέλων, στις οποίες περιλαμβάνονται και τέτοια αγροτεμάχια, και, επομένως, επίσης επί του τμήματος των εν λόγω εκτάσεων που δεν αποτελούν τέτοια αγροτεμάχια και, εν πάση περιπτώσει, δεν έλαβε υπόψη της τα σχετικά με τον υπολογισμό στοιχεία που διαβίβασαν οι γαλλικές αρχές.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το επιχείρημα ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε στοιχεία, τα οποία αυτή έλαβε υπόψη της κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του παραρτήματος III του προαναφερθέντος κανονισμού 73/2009, προκειμένου να προβεί σε δημοσιονομική διόρθωση της τάξεως των 13 127 243,30 ευρώ όσον αφορά την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020 του ΕΓΤΑΑ («ΚΑΑ 3»).
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης ως προς το «Σύστημα ελέγχου [που] παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις, Κορσική» για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013 και 2014 εντός της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η Επιτροπή εφαρμόζει μια κατ' αποκοπήν διόρθωση της τάξεως του 100 % όσον αφορά το διαμέρισμα της Άνω Κορσικής.

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2018 — Planet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-29/18)

(2018/C 112/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Planet ΑΕ Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Συμβουλευτικών Υπηρεσιών (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, Δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η αρνητική απόφαση της Επιτροπής, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε σιωπηρώς το αίτημα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα έγγραφα του διαγωνισμού για το έργο EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4· και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη προσφυγή, η Planet ζητεί την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία η τελευταία απέρριψε την αίτηση της Planet για πρόσβαση στα έγγραφα δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, σε σχέση με την υπ' αριθμ. EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4 διαγωνιστική διαδικασία.

Η Planet υποστηρίζει ότι η σιωπηρή αρνητική απόφαση της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί, διότι δεν φέρει αιτιολογία, η οποία είναι υποχρεωτική κατ' άρθρο 296 ΣΛΕΕ όσον αφορά το δικαίο της Ένωσης και αποτελεί ουσιώδη τύπο για τις πράξεις της Ένωσης.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2018 — Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex

(Υπόθεση T-31/18)

(2018/C 112/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Luisa Izuzquiza (Μαδρίτη, Ισπανία) και Arne Semsrott (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Hilbrans και R. Callsen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Frontex της 10ης Νοεμβρίου 2017 (CGO/LAU/18911 c/2017), περί μη παροχής στους προσφεύγοντες προσβάσεως στο όνομα, τη σημαία και τον τύπο κάθε σκάφους που χρησιμοποιήθηκε από τον Frontex στην περιοχή της κεντρικής Μεσογείου στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως Τρίτων κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουνίου 2017 (συμπεριλαμβανομένης) και 30ής Αυγούστου 2017 (συμπεριλαμβανομένης)·
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων τυχόν παρεμβαίνοντος, ακόμη και αν η προσφυγή απορριφθεί.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex, παραλείποντας να προβεί σε εξατομικευμένη εξέταση κάθε ζητούμενου εγγράφου προκειμένου να εκτιμήσει αν η προβαλλόμενη εξαίρεση είναι εφαρμοστέα, παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex παρέβη την πρώτη περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η οποία αφορά τη δημόσια ασφάλεια, διότι οι λόγοι που προβλήθηκαν προς αιτιολόγηση της εφαρμογής της εξαίρεσεως είναι σε σημαντικό βαθμό αβάσιμοι: η παρακολούθηση των σκαφών που χρησιμοποιούνται στην επιχείρηση δεν είναι δυνατή με προσβάσιμα για το κοινό μέσα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex παρέβη την πρώτη περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, η οποία αφορά την δημόσια ασφάλεια, διότι οι λόγοι που προβλήθηκαν προς αιτιολόγηση της εφαρμογής της εξαίρεσεως δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες ζήτησαν πληροφορίες μόνο για σκάφη που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex παρέβη την πρώτη περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, η οποία αφορά την δημόσια ασφάλεια, διότι ο καθού δεν έλαβε υπόψη — και δεν απάντησε σε αυτό το προβληθέν από τους προσφεύγοντες επιχείρημα — ότι μέρος των ζητούμενων πληροφοριών είχε ήδη δημοσιευθεί στο Twitter για ορισμένα από τα σκάφη που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως Τρίτων το 2017 και παρόμοιες πληροφορίες για σκάφη που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως το 2016 είχαν ήδη δημοσιευθεί.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού, επειδή ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι ο — στην πραγματικότητα ανύπαρκτος — κίνδυνος παρακάμψεως της επιτηρήσεως των συνόρων από εγκληματικά δίκτυα ήταν πραγματικός, ο κίνδυνος αυτός θα μπορούσε ενδεχομένως να δικαιολογήσει άρνηση παροχής πληροφοριών μόνον ως προς το όνομα των χρησιμοποιούμενων σκαφών, αλλά όχι ως προς τον τύπο και τη σημαία τους.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο Frontex, παραλείποντας να εξετάσει το ενδεχόμενο παροχής μερικής προσβάσεως στις ζητούμενες πληροφορίες, παρόλο που είχαν ήδη δημοσιευθεί οι πληροφορίες για ορισμένα από τα σκάφη, παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Ιανουαρίου 2018 — Pracsis και Conceptexpro Project κατά Επιτροπής και EACEA

(Υπόθεση T-33/18)

(2018/C 112/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Pracsis SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Conceptexpro Project (Wavre, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, καθόσον ορίζουν την Cechoforma ως προσφέρουσα στην οποία ανατίθεται η σύμβαση-πλαίσιο την οποία αφορά η προκήρυξη διαγωνισμού EACEA/2017/01, καθώς και τη σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ του EACEA και της Cechoforma·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον EACEA να καταβάλουν από κοινού στις προσφεύγουσες-ενάγουσες το ποσό του ενός εκατομμυρίου ευρώ·
- να καταδικάσει τους καθών-εναγομένους στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως και παράβαση της υποχρεώσεως διαφάνειας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιανουαρίου 2018 — VF κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-39/18)

(2018/C 112/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: VF (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεώς του για το έτος 2016, καθώς και την ετήσια αναθεώρηση των μισθών και των πριμ (στο εξής: ASBR), με ημερομηνία 24 Μαΐου 2017, που του κοινοποιήθηκαν αυθημερόν·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 13ης Σεπτεμβρίου 2017 περί απορρίψεως του αιτήματός του να επανεξεταστεί η έκθεση αξιολογήσεώς του για το 2016 και η ASBR·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 20ής Δεκεμβρίου 2017, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2017, και με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση που άσκησε κατά της εκθέσεως αξιολογήσεώς του για το 2016 και κατά της ASBR·
- να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Μαρτίου 2017 περί μη μετατροπής της συμβάσεώς του·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 4ης Ιουλίου 2017 περί απορρίψεως του αιτήματός του να επανεξεταστεί η απόφαση περί μη μετατροπής της συμβάσεώς του·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 15ης Νοεμβρίου 2017, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2017, και με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση που άσκησε κατά της μη μετατροπής της συμβάσεώς του·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων· και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά του έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Όσον αφορά την απόφαση περί μη μετατροπής:

- παράνομος χαρακτήρας της πολιτικής περί μετατροπής των συμβάσεων: παράβαση του άρθρου 10, στοιχείο γ', των Όρων Απασχολήσεως Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (στο εξής: ΟΑΠ) και του άρθρου 2.0 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) και παράβαση της ιεραρχίας των κανόνων.
- παράνομος χαρακτήρας του άρθρου 10, στοιχείο γ', ΟΑΠ και του άρθρου 2.0 ΚΥΚ, τα οποία αντικεινται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾ σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, καθώς και της αιτιολογικής σκέψεως 6 της συμφωνίας πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP.
- η απόφαση περί μη μετατροπής της σύμβασως ελήφθη βάσει παράνομης εκθέσεως αξιολογήσεως και παράνομων αποφάσεων για την ASBR.

2. Όσον αφορά την έκθεση αξιολογήσεως:

- Διαδικαστικές πλημμελίες και έλλειψη διαλόγου.
- Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής, και έλλειψη ενημερώσεως.
- Πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

3. Όσον αφορά την απόφαση για το ASBR:

- Παράνομος χαρακτήρας των κατευθυντήριων γραμμών περί ASBR, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- Έλλειψη παροχής οφειλόμενων διευκρινίσεων όσον αφορά το πλαίσιο της αποφάσεως αναφορικά με την επιβράβευση μισθού του προσφεύγοντος-εναγόντος, έλλειψη διαφάνειας και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2018 — Teollisuuden Voima κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-52/18)

(2018/C 112/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: M. Powell, solicitor, Y. Utzschneider και K. Struckmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2017) 3777 τελικό, της 29ης Μαΐου 2017, με την οποία η συγκέντρωση που συνίσταται στην απόκτηση της New NP (Γαλλία) από την EDF (Γαλλία) χαρακτηρίστηκε συμβίβασιμη με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/M.7764 — EDF/Areva reactor business) (ΕΕ 2017, C 377, σ. 5), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλα σφάλματα ως προς την εκτίμηση σχετικά με τον ορισμό της αγοράς των διατάξεων πυρηνικού καυσίμου
 - Ως αποτέλεσμα αυτής της πλάνης, η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο χαρακτηριζόμενο ως εσφαλμένο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο της αγοράς των διατάξεων καυσίμου για αντιδραστήρες πεπιεσμένου ύδατος, δεν υπάρχει χωριστή αγορά των ευρωπαϊκών διατάξεων καυσίμου για αντιδραστήρες πεπιεσμένου ύδατος. Εξαιτίας της εικαζόμενης πλάνης ως προς τον ορισμό της αγοράς, δεν ελήφθησαν υπόψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι επιπτώσεις της αποκτήσεως από την EDF του σχετικού με τους πυρηνικούς αντιδραστήρες επιχειρηματικού κλάδου του ομίλου Areva (στο εξής: η συναλλαγή) στη συγκεκριμένη στενότερη αγορά.
 - Επιπλέον, η επί της ουσίας εκτίμηση της ευρύτερης αγοράς των διατάξεων καυσίμου για αντιδραστήρες πεπιεσμένου ύδατος ενέχει επιπρόσθετα σφάλματα.
2. Με τον δεύτερο λόγο, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλα σφάλματα ως προς την εκτίμηση σχετικά με τον ορισμό της αγοράς των πυρηνικών υπηρεσιών
 - Ως αποτέλεσμα αυτών των σφαλμάτων, η προσβαλλόμενη απόφαση οδηγεί στο χαρακτηριζόμενο ως εσφαλμένο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο της αγοράς των πυρηνικών υπηρεσιών για υφιστάμενα πυρηνικά συστήματα παραγωγής ατμού, δεν υπάρχει χωριστή αγορά πυρηνικών υπηρεσιών για ευρωπαϊκά πυρηνικά συστήματα παραγωγής ατμού από αντιδραστήρες πεπιεσμένου ύδατος. Εξαιτίας των εικαζόμενων σφαλμάτων ως προς τον ορισμό της αγοράς, δεν ελήφθησαν υπόψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι επιπτώσεις της συναλλαγής στη συγκεκριμένη στενότερη αγορά.
 - Επιπλέον, η επί της ουσίας εκτίμηση της ευρύτερης αγοράς πυρηνικών υπηρεσιών για υφιστάμενα πυρηνικά συστήματα παραγωγής ατμού ενέχει επιπρόσθετα σφάλματα.
3. Με τον τρίτο λόγο, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλα σφάλματα ως προς την εκτίμηση σχετικά με τον ορισμό της γεωγραφικής αγοράς επόμενου σταδίου (downstream market) που αφορά την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας

Προβάλλεται ότι ο εσφαλμένος ορισμός της γεωγραφικής αγοράς οδηγεί σε επιπρόσθετα σφάλματα εκτιμήσεως των επιπτώσεων της συναλλαγής.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-53/18)

(2018/C 112/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller καθώς και M. Winkelmüller, F. van Schewick και M. Kottmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1995 της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 13341:2005 + A1:2011 για τις θερμοπλαστικές σταθερές δεξαμενές για υπέργεια αποθήκευση καυσίμου θέρμανσης, κηροζίνης και πετρελαίου οικιακής χρήσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 288, σ. 36),
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1996 της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 12285-2:2005 «Χαλύβδινες δεξαμενές κατασκευασμένες σε εργοστάσιο» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 288, σ. 39) και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβαίνουν την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν λαμβάνουν θέση, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 ⁽¹⁾, επί του κεντρικού ζητήματος αν τα οικεία εναρμονισμένα πρότυπα συνάδουν προς τη σχετική εντολή και αν είναι δυνατό, βάσει των προτύπων αυτών, να διασφαλιστεί η εκπλήρωση των βασικών απαιτήσεων δομικών κατασκευών. Ως εκ τούτου, ούτε η προσφεύγουσα ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να αξιολογήσουν τις ουσιαστικές νομικές και πραγματικές εκτιμήσεις στις οποίες στηρίχθηκε η καθής.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση των ουσιαστικών διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011

- Πρώτον, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβαίνουν το άρθρο 17, παράγραφος 5, εδάφια 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011. Η καθής προφανώς δεν εξέτασε, κατά παράβαση των διατάξεων αυτών, εάν τα σχετικά εναρμονισμένα πρότυπα συνάδουν προς τη σχετική εντολή. Ως εκ τούτου δεν διαπίστωσε ότι στην πραγματικότητα τα πρότυπα αυτά δεν ήταν συμβατά προς τη σχετική εντολή.
- Δεύτερον, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβαίνουν το άρθρο 18, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 17, παράγραφος 3, εδάφιο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011. Η καθής δεν έλαβε υπόψη ότι τα αμφισβητούμενα εναρμονισμένα πρότυπα δεν περιλαμβάνουν καμία διαδικασία και κανένα κριτήριο για την αξιολόγηση της αποδόσεως σε σχέση με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά που αφορούν τη μηχανική αντοχή και ευστάθεια καθώς και την αντοχή στη θραύση και τη φέρουσα ικανότητα των δεξαμενών για την προβλεπόμενη από τα οικεία πρότυπα χρήση σε περιοχές που έχουν πληγεί από σεισμούς ή πλημμύρες και, συνεπώς, είναι ανεπαρκή όσον αφορά τρία ουσιώδη χαρακτηριστικά δομικών κατασκευών, με αποτέλεσμα να υφίσταται κίνδυνος μη τηρήσεως των βασικών απαιτήσεων δομικών κατασκευών.
- Τρίτον, η καθής υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, στο μέτρο που απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημα της προσφεύγουσας να δημοσιευθούν, σε κάθε περίπτωση, υπό περιορισμούς τα στοιχεία αναφοράς των οικείων εναρμονισμένων προτύπων, παραβαίνοντας το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011.
- Τέλος, η καθής υπέπεσε σε πρόσθετη πλάνη εκτιμήσεως κατά την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων, στο μέτρο που απέρριψε το επικουρικό αίτημα της προσφεύγουσας να αποσυρθούν τα στοιχεία αναφοράς των οικείων προτύπων από την Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της υφιστάμενης, κατά την άποψη της Επιτροπής, δυνατότητας περιορισμού ή απαγορεύσεως που έχουν τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 88, σ. 5).

Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2018 — Mahr κατά EUIPO — Especialidades Vira (Xocolat)**(Υπόθεση T-58/18)****(2018/C 112/52)***Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική***Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Ramona Mahr (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T. Rohrachner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Especialidades Vira, SL (Martorell, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Xocolat» — Υπ' αριθ. 14 335 574 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 541/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1001/2017.

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Endoceutics κατά EUIPO — Merck (FEMIVIA)

(Υπόθεση T-59/18)

(2018/C 112/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Endoceutics, Inc. (Κεμπέκ, Κεμπέκ, Καναδάς) (εκπρόσωπος: M. Wahlin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «FEMIVIA» — Υπ' αριθ. 13 148 986 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 280/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα τόσο ενώπιον του EUIPO όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Probelte κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-67/18)

(2018/C 112/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Probelte, SA (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και S. Saez Moreno, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/2065 της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2017, για την επιβεβαίωση των όρων έγκρισης της δραστικής ουσίας 8-υδροξυκινολίνης, όπως ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 540/2011, και την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/408 όσον αφορά την καταχώριση της δραστικής ουσίας 8-υδροξυκινολίνης στον κατάλογο ουσιών υποψηφίων προς υποκατάσταση ⁽¹⁾ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση)· και
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας καθώς και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της, με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας για την τροποποίηση των προϋποθέσεων εγκρίσεως της ουσίας 8-υδροξυκινολίνης και με την καταχώριση της ουσίας αυτής στον κατάλογο των υποψηφίων προς υποκατάσταση ουσιών.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως για τους εξής λόγους:

1. Η απόρριψη του αιτήματος της προσφεύγουσας περί τροποποιήσεως των προϋποθέσεων εγκρίσεως της ουσίας 8-υδροξυκινολίνης βάσει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 ⁽²⁾.
 - Δικαιώματα άμυνας: η καθής δεν υπέβαλε σε επιστημονική εξέταση τα νέα στοιχεία, η υποβολή των οποίων είχε ρητώς επιτραπεί στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας για την τροποποίηση της ουσίας 8-υδροξυκινολίνης κατά τον κανονισμό 1107/2009 ⁽³⁾. Επομένως, η καθής στέρησε από την προσφεύγουσα το δικαίωμα να υποβάλει τις απόψεις της με ορθό και αποτελεσματικό τρόπο. Ομοίως, η καθής περιέλαβε την ουσία 8-υδροξυκινολίνη στον κατάλογο των υποψηφίων προς υποκατάσταση ουσιών χωρίς προσήκουσα εξέταση των νέων δεδομένων των δοκιμών της προσφεύγουσας.
 - Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη: η καθής δεν υπέβαλε σε επιστημονική εξέταση τα νέα στοιχεία, η υποβολή των οποίων είχε ρητώς επιτραπεί στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας για την τροποποίηση της ουσίας 8-υδροξυκινολίνης κατά τον κανονισμό 1107/2009, ενώ είχε ρητώς πληροφορήσει την προσφεύγουσα περί αυτού. Συνεπώς, η καθής προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας περί του ότι τα νέα στοιχεία θα υποβάλλονταν σε επιστημονική εξέταση από όλα τα κράτη μέλη.
 - Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως: ήταν σαφές από επιστημονική άποψη ότι τα δεδομένα δεν ήσαν επαρκή και ότι, ως εκ τούτου, τα νέα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα θα συνέβαλαν στην κάλυψη των κενών σχετικά με την κατάταξη. Η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη όλες τις υφιστάμενες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σχετικά με την ουσία 8-υδροξυκινολίνη.
2. Η τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/408 ⁽⁴⁾ όσον αφορά την καταχώριση της ουσίας στον κατάλογο των υποψηφίων προς υποκατάσταση ουσιών.
 - Δικαιώματα άμυνας/δικαιολογημένη εμπιστοσύνη/πρόδηλη πλάνη: μη τήρηση των απαιτήσεων σχετικά με την εγγραφή στον κατάλογο των υποψηφίων προς υποκατάσταση ουσιών, κατά το σημείο 4 του παραρτήματος II του κανονισμού 1107/2009: η καθής δεν διεξήγαγε εκτίμηση της έκθεσης στην ουσία προκειμένου να αποδείξει αν η εξαίρεση του σημείου 4 του παραρτήματος II μπορεί να τύχει εφαρμογής στην εν λόγω ουσία. Συνεπώς, η καθής παρέβη τις εφαρμοστέες διατάξεις του κανονισμού 1107/2009 καθώς και το δικαίωμα άμυνας/τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας. Η καθής υπέπεσε επίσης σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 295, σ. 40.

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον κατάλογο των εγκεκριμένων δραστικών ουσιών (ΕΕ 2011, L 153, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του άρθρου 80, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και τον καθορισμό καταλόγου υποψηφίων προς υποκατάσταση (ΕΕ 2015, L 67, σ. 18).

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Fränkischer Weinbauverband κατά EUIPO (Σχήμα φιάλης)**(Υπόθεση T-68/18)**

(2018/C 112/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Petri και M. Gilch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σχήμα φιάλης) — Υπ' αριθ. 15 431 281 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 413/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2018 — Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe και CarePool Hannover κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-69/18)**

(2018/C 112/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Αννόβερο, Γερμανία) και CarePool Hannover GmbH (Αννόβερο) (εκπρόσωπος: T. Unger, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 7686 τελικό της Επιτροπής της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.42268 (2017/E) — Γερμανία, κρατική ενίσχυση για τη στήριξη δράσεων κοινωνικής πρόνοιας, και SA.42877 (2017/E) — Γερμανία, CarePool Hannover GmbH, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: προσβολή διαδικαστικών δικαιωμάτων

Η παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προκύπτει από την απόφαση της καθής, παρά την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών κατά την εκτίμηση του πραγματικού και του νομικού πλαισίου, να μην κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Ιδίως, η διάρκεια της εξέτασως, η ποιότητα της παρασχεθείσας από την καθή αιτιολογίας και η συμπεριφορά της κατά την επίμαχη διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων επιβεβαιώνουν την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών κατά την εκτίμηση του κατά πόσον έπρεπε να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

Επιπλέον παράβαση ουσιώδους τύπου συνιστά η ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και, επομένως, η μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ

Περαιτέρω, συντρέχει παράβαση των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ, διότι η καθής κακώς στηρίχτηκε στην παραδοχή ότι επρόκειτο για υφιστάμενο μέτρο. Οι επίμαχες επιδοτήσεις συνιστούν νέα μέτρα που πληρούν τα κριτήρια της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Sonova Holding κατά EUIPO (HEAR THE WORLD)**(Υπόθεση T-70/18)****(2018/C 112/57)****Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Sonova Holding AG (Stäfa, Ελβετία) (εκπρόσωποι: R. Pansch και A. Sabellek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «HEAR THE WORLD» — Υπ' αριθ. 15 274 426 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 1645/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-71/18)****(2018/C 112/58)****Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/339/17 — διοικητικοί υπάλληλοι (AD 7), στους ακόλουθους τομείς: 1. Χρηματοοικονομικά, 2. Μακροοικονομικά, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Νοεμβρίου 2017 αριθ. 386 Α.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 263, 264 και 266 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, καθώς και προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-124/13 και T-191/31, με τις οποίες κρίθηκαν παράνομες οι προκηρύξεις που περιορίζουν μόνο στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, τις γλώσσες τις οποίες οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ και 1 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1/58, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14).
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ, νυν άρθρο 18 ΣΛΕΕ· 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· 6, παράγραφος 3, ΕΕ· 1, παράγραφοι 2, και 3 του Παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ· 1 και 6 του κανονισμού 1/58· 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ· στον βαθμό που οι προαναφερθείσες διατάξεις απαγορεύουν την επιβολή στους ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων γλωσσικών περιορισμών οι οποίοι δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 1/58, και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και απαγορεύουν την πρόβλεψη τέτοιων περιορισμών ελλείψει ειδικού και αιτιολογημένου συμφέροντος της υπηρεσίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΕΕ, στο μέτρο που καθιερώνει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ως θεμελιώδες δικαίωμα απορρέον από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των θεμελιωδών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών, στο μέτρο που περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα 2, η Επιτροπή στην πραγματικότητα προέβη σε πρόωρο, κατά το στάδιο της προκηρύξεως και των όρων συμμετοχής, έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, ο οποίος αντιθέτως θα έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο του διαγωνισμού. Με τον τρόπο αυτό, οι γλωσσικές γνώσεις καθίστανται αποφασιστικές όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ· 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ, καθόσον, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής έπρεπε υποχρεωτικώς να υποβληθούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα απέστελλε στους υποψηφίους τις ανακοινώσεις στην ίδια γλώσσα σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, η Επιτροπή παραβίασε το δικαίωμα των ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα, και εισήγαγε δυσμενή διάκριση εις βάρος όσων δεν είχαν βαθειά γνώση των τριών αυτών γλωσσών.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού· 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ· 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ· 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών.

Υποστηρίζει συναφώς ότι η αιτιολογία της Επιτροπής παραμορφώνει τα πραγματικά περιστατικά διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για τη μετάφραση των εγγράφων εντός των οργάνων, είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος όπως της απαγορεύσεως των γλωσσικών διακρίσεων. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν συστήματα λιγότερο περιοριστικά για τη διασφάλιση της ταχείας μεταφράσεως εντός των οργάνων.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Visi/one κατά EUIPO — EasyFix (Πινακίδες πληροφόρησης για οχήματα)

(Υπόθεση T-74/18)

(2018/C 112/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Visi/one GmbH (Remscheid, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Bourree και M. Bartz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: EasyFix GmbH (Βιέννη, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 1391114-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 1424/2016-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 62, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — MPM-Quality κατά EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Υπόθεση T-75/18)

(2018/C 112/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MPM-Quality v.o.s (Frýdek-Místek, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: M. Kyjovský, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Τσεχική Δημοκρατία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «MANUFACTURE PRIM 1949» — Υπ' αριθ. 3 531 662 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 556/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 18 και 58 του κανονισμού 1001/2017·
- Παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 3, επ. και του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1430/2017.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — AB Mauri Italy κατά EUIPO — Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Υπόθεση T-78/18)

(2018/C 112/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Brandreth, Barrister, και G. Hussey, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lesaffre et Compagnie (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FERMIN — Υπ' αριθ. 10 999 613 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2027/2016-4 και R 2254/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
-

